

De Europæiske Fællesskabers Tidende

17. Årgang Nr. C 14

15. februar 1974

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Indhold

I Meddelelser

Europa-Parlamentet

Skriftlig forespørgsel nr. 227/73 fra hr. Müller og hr. Della Briotta til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Værn af europæiske kulturskatte	3
Skriftlig forespørgsel nr. 344/73 fra hr. Willi Müller til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Afgiftsfritagelser i rejsetrafikken	3
Skriftlig forespørgsel nr. 345/73 fra hr. Scholten til Rådet for De europæiske Fællesskaber Om: Finansministrenes drøftelse af reformen et det monetære system	4
Skriftlig forespørgsel nr. 365/73 fra hr. Früh til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Fælles landbrugspolitik	5
Skriftlig forespørgsel nr. 368/73 fra lord O'Hagan til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Sikkerhed i befordringen ad landeveje	6
Skriftlig forespørgsel nr. 393/73 fra lord O'Hagan til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Stigninger i priserne på landbrugsjord inden for Fællesskabet	7
Skriftlig forespørgsel nr. 398/73 fra Harry A.C.M. Notenboom til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Omstrukturering inden for fransk skotøjsindustri	8
Skriftlig forespørgsel nr. 399/73 fra lord O'Hagan til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Lovforslag fra den franske regering om at gøre de udenlandske arbejdstagere valgbare til samarbejdsudvalg som tillidsmænd og som fagforeningsrepræsentanter	9
Skriftlig forespørgsel nr. 428/73 fra K. Heinz Mursch til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Liberalisering af byggemarkedet inden for EF-landene	10
Skriftlig forespørgsel nr. 432/73 fra hr. Willi Müller til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: »Sortbørshandel« med lægemidler til veterinær brug	11
Skriftlig forespørgsel nr. 441/73 fra hr. Kater og hr. Müller til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Forbud mod insektdræbende midler	12

Indhold (forts.)

Skriftlig forespørgsel nr. 443/73 fra Willem Scholten til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Samordning af medlemsstaternes budgetter	13
Skriftlig forespørgsel nr. 445/73 fra Hanna Walz til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Samordning af grundforskningen i de enkelte medlemsstater	14
Skriftlig forespørgsel nr. 446/73 fra Hanna Walz til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Aktionsprogram 1,3	14
Skriftlig forespørgsel nr. 450/73 fra Hermann Schwörer til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Støtteordninger for skoindustrien i Frankrig og Italien	15
Skriftlig forespørgsel nr. 457/73 fra lord O'Hagan til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Hvaler	16
Skriftlig forespørgsel nr. 467/73 fra Hanna Walz til Rådet for De europæiske Fællesskaber Om: Rapport om Den europæiske Union	16
Skriftlig forespørgsel nr. 471/73 fra John Brewis til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Ophævelse med tilbagevirkende kraft af nationale patentrettigheder ved bestemmelser, der forbyder den kunstige opdeling af det fælles marked	17
Skriftlig forespørgsel nr. 472/73 fra John Brewis til Rådet for De europæiske Fællesskaber Om: Ophævelse med tilbagevirkende kraft af nationale patentrettigheder ved bestemmelser, der forbyder den kunstige opdeling af det fælles marked	17
Skriftlig forespørgsel nr. 473/73 fra Ludwig Fellermaier til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Garantivilkår for motorkøretøjer	18
Skriftlig forespørgsel nr. 476/73 fra Russell Johnston til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Støtte fra Den europæiske Socialfond (ESF) til De Seks	19
Skriftlig forespørgsel nr. 484/73 fra Russell Johnston til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Et europæisk uddannelses-forskningscenter	20
Skriftlig forespørgsel nr. 485/73 fra Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Harmonisering af medlemsstaternes budgetter	20
Skriftlig forespørgsel nr. 486/73 fra Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Forbrugerbeskyttelse inden for Fællesskabet	21
Skriftlig forespørgsel nr. 487/73 fra Horst Seefeld til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Tograjsendes toldproblemer ved den tysk-belgiske grænse	21
Skriftlig forespørgsel nr. 497/73 fra Russell Johnston til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Den europæiske Udviklingsfonds nuværende størrelse	22
Skriftlig forespørgsel nr. 510/73 fra Russell Johnston til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Alternativer til landevejstransport	23
Skriftlig forespørgsel nr. 513/73 fra Hans E. Jahn til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber Om: Optrækning af merværdiafgift på frimærker (samlersfrimærker), som private personer modtager efter stående ordre	23

Indhold (forts.)

Skriftlig forespørgsel nr. 515/73 fra lord O'Hagan til Rådet for De europæiske Fællesskaber	
Om: Møder om politisk samarbejde	24
Skriftlig forespørgsel nr. 517/73 fra lord O'Hagan til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	
Om: Fjernsynets oplysning om europæiske anliggender	25
Skriftlig forespørgsel nr. 528/73 fra Pierre Lagorce til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	
Om: Foranstaltninger mod børnemishandling	25
Skriftlig forespørgsel nr. 539/73 fra sir Tufton Beamish til Rådet for De europæiske Fællesskaber	
Om: Det europæiske politiske samarbejde på det udenrigspolitiske område — rådslagninger på ambassadørniveau	26
Skriftlig forespørgsel nr. 540/73 fra sir Tufton Beamish til Rådet for De europæiske Fællesskaber	
Om: Studier som led i det europæiske politiske samarbejde på det udenrigspolitiske område	26
Skriftlig forespørgsel nr. 541/73 fra sir Tufton Beamish til Rådet for De europæiske Fællesskaber	
Om: Det europæiske politiske samarbejde på det udenrigspolitiske område — rapporter fra medlemsstaternes ambassadører	27
Svar på skriftlige forespørgsler nr. 539/73, 540/73 og 541/73	27
Skriftlig forespørgsel nr. 545/73 fra lord O'Hagan til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber	
Om: Offentlighedens forståelse for Kommissionens arbejde	27

II *Forberedende retsakter*

Kommission

Forslag til Rådets Forordning (EØF) om fastsættelse af producentstøtten for humle for så vidt angår høsten 1972	28
Forslag til Rådets Forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 816/70 for så vidt angår definitionerne for hedvin og visse druemoste	29
Forslag til Rådets Forordning (EØF) om europæiske firmagrupper	30
Forslag til Rådets Forordning (EØF) om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af effekter af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art	35
Forslag til Rådets Forordning (EØF) om fuldstændig eller delvis suspension af tolden i den fælles toldtarif for visse varer, henhørende under kapitlerne 1-24 i den fælles toldtarif, og med oprindelse i Malta	41
Forslag til Rådets Direktiv om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning	45
Forslag til Rådets Forordning (EØF) om finansiering gennem Fælleskabet af udgifterne i forbindelse med levering af landbrugsprodukter som fødevarehjælp . .	51
Forslag til Rådets Direktiv om forlængelse af fristen for gennemførelse af Rådets direktiv nr. 72/160/EØF om støtte til ophør af landbrugsvirksomhed og til anvendelse af udnyttet landbrugsareal til strukturforbedringsformål af 17. april 1972, for så vidt angår kongeriget Danmark	53

(Fortsættes på næste side)

Kommission

Licitationsbekendtgørelse fra Fonds d'orientation et de régularisation des marchés Agricoles (FORMA), Paris, angående omkostningerne ved levering af 1 999 tons skummetmælkspulver som fødevarehjælp	54
Licitationsbekendtgørelse fra Einfuhr- und Vorratsstelle für Fette (EVSt-F), Frankfurt, for omkostninger ved levering af 1 000 tons skummetmælkspulver til Etiopien som fødevarehjælp	55

I

*(Meddelelser)***EUROPA - PARLAMENTET****SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 227/73**

fra hr. Müller og hr. Della Briotta

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

*(16. juli 1973)**Om:* Værn af europæiske kulturskatte

Trods et større antal nationale forskrifter, der under strafansvar forbyder handel med og omsætning af historiske kulturskatte, dukker med jævne mellemrum varer af denne art op på det internationale kunstmarked. Disse opkøbes af kapitalstærke grupper og enkeltpersoner og unddrages derved de europæiske folks historiske interesse.

Vi spørger hermed Kommissionen, hvilke muligheder den ser, for mere effektivt end hidtil at undgå at Europas historiske kulturskatte går tabt?

Svar*(17. januar 1974)*

Værnet af de europæiske kulturskatte må omfatte samtlige udtryk for det menneskelige skabergeni og forudsætter en kollektiv bevidsthed herom, som kun kan opnås af en større spredning af kulturgoderne gennem oprettelsen af et virkeligt fællesmarked for kulturgoder.

Medens der ventes på handling fra Fællesskabets side på det kulturelle område, må værnet af den europæiske kulturarv gennemføres ved en samordnet aktion fra det offentliges side med henblik på blandt andet at fastsætte de begrænsninger og den kontrol, der skal til for at forhindre ulovlig udførsel og al fjernelse fra Europa af kulturgoder fra en medlemsstat.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 344/73

fra Willi Müller

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

*(25. september 1973)**Om:* Afgiftsfritagelser i rejsetrafikken

Ifølge Rådets andet direktiv af 12. juni 1972 om afgiftsfritagelser i rejsetrafikken ⁽¹⁾ kan rejsende ved indrejse fra andre medlemsstater afgiftsfrit indføre

⁽¹⁾ EFT nr. L 139 af 17. 6. 1972, s. 28.

bl.a. 300 cigaretter eller et tilsvarende kvantum af andre tobaksvarer, samt 1½ liter spiritusholdige drikkevarer med et alkoholindhold over 22°; dette svarer til halvanden gang de afgiftsfrie kvanta, som er gældende i trafikken mellem tredjelande og Fællesskabet.

Det er dog en forudsætning for tilladelsen til at medtage de forhøjede kvanta afgiftsfrit, at de indførte varer normalt omsættes i den frie handel. Dette betyder, at den rejsende kun afgiftsfrit kan indføre 300 cigaretter og 1½ liter spiritusholdige drikkevarer med et alkoholindhold over 22°, såfremt han har købt disse varer i f. eks. Danmark på hjemmemarkedets betingelser, d.v.s. har betalt afgiften.

Dette har medført, at f. eks. rejsende i skibstrafikken inden for Fællesskabet behandles anderledes end i

lufttrafikken inden for Fællesskabet.

Jeg spørger Kommissionen:

1. Hvorledes — og i givet fald hvornår — vil denne forskelsbehandling af rejsende inden for Fællesskabet kunne bringes til ophør?
2. Forudsætter en sådan ordning principielt, at toldfrit salg af varer i lufthavne og på skibe inden for Fællesskabet forbydes?

Svar

(10. januar 1974)

Direktivet af 28. maj 1969 ⁽¹⁾, ændret ved direktiv af 12. juni 1972 har fastsat en ordning om toldfrihed for varer i de rejsendes personlige bagage, som har forpligtet medlemsstaterne til at indrømme den toldfrihed i forbindelserne inden for Fællesskabet, som er fastsat i artiklerne 2 og 4.1 kol.II.

I medfør af artikel 6.1, skulle medlemsstaterne på den anden side foranledige, at ingen varer, hvis værdi er lig med eller mindre end den ovennævnte toldfrihed, kan købes toldfrit af en rejsende, hvis hjem, normale opholdssted eller arbejdssted er beliggende i en medlemsstat. På denne måde kunne alle disse spørgsmål undgås.

Under henvisning til vanskelighederne ved at lovgive herudfra på rent nationalt plan vedrørende toldordningerne ved salg i lufthavne, havne, fly, skibe eller færger har Kommissionen på medlemsstaternes anmodning den 22. september 1972 ⁽²⁾ forelagt Rådet et forslag til direktiv om afskaffelse af mulighederne

for køb af varer, der er fritaget for omsætnings- og/eller toldafgifter under rejser ad luft- eller søvejen mellem medlemsstaterne.

Det følger af sig selv, at når disse varer hidrører fra tredjelande, må de først have været ude i den frie omsætning.

For at opfylde dette krav har Kommissionen den 16. november 1972 ⁽³⁾ forelagt Rådet forslag til forordning om en afgiftsordning for varer, der er købt af rejsende på salgssteder i lufthavne, om bord på fly, skibe eller luftpudeskibe, der anvendes i trafikken mellem to eller flere medlemsstater; hensigten med den nævnte ordning er, at kun rejsende med billet direkte til et tredjeland skal kunne have mulighed for under rejsen at købe sådanne varer, som ikke opfylder betingelserne i artikel 9 og artikel 10 i EØF-traktaten.

Kommissionens to forslag er i øjeblikket til behandling i Rådet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. C 113 af 28. 10. 1972, s. 15.

⁽³⁾ EFT nr. C 134 af 27. 12. 1972, s. 34.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 345/73

fra hr. Scholten

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(25. september 1973)

Om: Finansministrenes drøftelse af reformen af det monetære system

1. Er Rådet bekendt med rygter og pressemeddelelser om, at der forud for drøftelsen i juli 1973 mellem

finansministrene i den såkaldte gruppe af de 20 af reformen af det monetære system — denne drøftelse foregik i De forenede Stater — fandt en drøftelse sted, som ikke alle finansministre fra de medlemsstater af De europæiske Fællesskaber, der samtidig er medlemmer af gruppen af de 20, deltog i?

2. Deler Rådet spørgerens standpunkt, at delt optræden af finansministrene fra De europæiske Fællesskaber under de indledende forhandlinger om revision af det internationale monetære system er en alvorlig trussel mod Fællesskabets bestræbelser for på at reformere det monetære system og tilmed vanskeliggør enig optræden af medlemsstaterne?

3. Går Rådet ind for, at der før hver drøftelse på ministerplan i gruppen af de 20 finder en drøftelse sted i Rådet?

4. Hvis 3. spørgsmål besvares benægtende, er Rådet da villig til at henstille til finansministrene i medlemsstaterne, at de afviser eventuelle forsøg på at indkalde til forhandlinger inden for gruppen af de 20, når der ikke udsendes indbydelse til finansministrene i alle medlemsstater, der er medlemmer af gruppen af de 20?

Svar

(15. januar 1974)

Der erindres først og fremmest om, at princippet om fastlæggelse af en fælles holdning fra medlemsstaternes side med hensyn til monetære forbindelser med tredjelande og internationale organisationer blev understreget ved resolutionen af 1971 om Den økonomiske og monetære Union. Selve enkelthederne, hvorpå denne fælles holdning hviler, er indeholdt i stats- og regeringschefernes erklæring af oktober 1972.

I øvrigt præciseres og styrkes den fælles indstilling fortsat, dels under Rådets samlinger, dels i givet fald under de uformelle samordningsmøder mellem alle medlemsstaternes repræsentanter forud for mødet med repræsentanterne fra de øvrige lande.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 365/73

fra hr. Früh

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. oktober 1973)

Om: Fælles landbrugspolitik

I »Berichte und Informationen« (artikler og meddelelser) fra De europæiske Fællesskabers informationskontor i Bonn — nr. 33 fra 20. august 1973 — blev offentliggjort en kommentar til landbrugspolitikken. Den rejser følgende spørgsmål:

1. Har Kommissionen samme opfattelse som sit pressekontor, at den fælles landbrugspolitik, som »en gang var kittet i De europæiske Fællesskaber, i stigende grad har udviklet sig til at være dets sprængstof«?
2. Er Kommissionen enig med forfatteren i, at der ikke er nogen løsning i sigte på landbrugsproblemerne?
3. Hvordan bedømmer Kommissionen den fremsatte påstand om, at der i midten af firserne må regnes

med en fordobling af den nuværende landbrugsproduktion?

4. Deler Kommissionen den opfattelse, at markedet kan styres gennem pristryk på landbrugsvarer?
5. Har Kommissionen overvejet, hvorledes indkomsttab for landbruget, forårsaget af pristryk, kan udlignes gennem produktneutrale indkomstoverførsler, og foreligger der beregninger over, hvilke beløb der kan blive tale om for hvert prisfald på 1 %?
6. Deler Kommissionen den opfattelse, at »det kunstige system med grænseudligningsbeløb inden for Fællesskabet skal ophæves« trods den vedvarende usikkerhed omkring valutaerne og før gennemførelsen af den økonomiske og monetære union?

Svar

(14. januar 1974)

1. Kommissionen deler ikke denne anskuelse. Den mener tværtimod at den fælles landbrugspolitik fortsat vil spille en væsentlig rolle i den europæiske integration.

2. Kommissionen mener, at den fælles landbrugspolitik ikke alene — med sine egne midler — kan løse alle det europæiske landbrugs problemer. Løsningen af visse af disse problemer nødvendiggør en sammenhængende række aktioner fra Fællesskabets side både i forbindelse med den fælles landbrugspolitik og i forbindelse med den gradvise indførelse af en fælles politik på andre områder, som foreslået i »Memorandum om tilrettelægning af Den fælles Landbrugspolitik 1973-1978« (KOM (73) 1850 endel. af 13. 10. 1973).

3. Kommissionen deler ikke denne mening.

4. Kommissionen mener, at pris- og markedspolitikken er et antageligt middel til vejledning for produktionen.

5. Som påpeget i »Memorandum om tilrettelægning af den fælles Landbrugspolitik« er Kommissionen kommet til den slutning, at supplerende forholds-

regler i form af mere eller mindre generelle direkte bidrag til landbrugets indtægter medfører fare for at landbrugets strukturelle udviklings bremses, for skabelsen af alvorlige administrative vanskeligheder i størstedelen af medlemsstaterne og for, at der opstår for store udgifter for de offentlige budgetter.

Den giver i dette Memorandum udtryk for den opfattelse, at samtlige de allerede foretagne aktioner på det social-strukturelle område samt sådanne yderligere aktioner vedrørende landbruget og andre erhvervs-grene, som diskuteres på Rådsplan, suppleret med visse andre midler, der omtales i det nye Memorandum, vil muliggøre en rimelig og formålstjenlig vækst i landbrugsindtægterne uden at fremholde en alvorligere markedssituation.

6. Kommissionen mener, at på baggrund af den økonomiske og monetære union, fastsat ved Rådets beslutning af 22. marts 1971 og bekræftet af topmødet i oktober 1972, skal etableringen af det fælles marked senest den 31. december 1977, når udligningsbeløbene i anledning af tiltrædelsen ophæves, forblive hovedformålet med den fælles landbrugspolitik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 368/73

fra lord O'Hagan

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(1. oktober 1973)

Om: Sikkerhed i befordringen ad landeveje

Sikkerheden i befordringen ad landeveje er i de fleste af vore stater behandlet i flere forskellige love, hvilket gør det vanskeligt at bekæmpe de alvorligste overtrædelser. For blot at holde sig til forholdene i Frankrig, som hr. Hubert Emmanuel har omtalt i »Figaro« (31. juli 1973, s. 6), så kan der mod en forsømmelig vognmand, der ikke holder sine turistbusser i forskriftsmæssig stand, rejses tiltale efter artikler i straffeloven, der er lige så uensartede som urimelige, og som giver domstolene mulighed for at idømme den tiltalte vognmand en bøde på mellem

3 og 20 franske francs (!) eller en mere alvorlig bøde (500 til 6 000 francs), afhængig af den domstol, der er rejst sag ved. En turistbusulykke, hvorved mange mennesker mister livet, kan således meget let føre til, at der idømmes en latterlig bøde, som er en hån mod al moral.

Agter Kommissionen over for medlemsstaterne at fremsætte forslag om, at bestemmelserne i deres straffelove om sikkerhed i befordringen ad landeveje snarest muligt harmoniseres og forenkles? Har den allerede foretaget undersøgelser, der gør det muligt at opstille en oversigt over de forskellige nationale straffebestemmelser på dette område?

Svar

(10. januar 1974)

For så vidt angår en harmonisering af kriminalretten som sådan har Kommissionen hidtil hverken studeret medlemsstaternes lovgivning på dette område eller forelagt Rådet forslag.

Kommissionen har ikke i sinde at forelægge forslag i forbindelse med sin »Notits om retningslinjerne for en fællesskabsaktion med henblik på en forbedring af sikkerheden på landevejene«, som Europa-Parlamentet fik kendskab til den 21. marts 1971.

Hvad angår generelle foranstaltninger til opnåelse af sikkerhed på landevejene, som Kommissionen enten har foreslået eller påtænkt at foreslå, anmoder denne det ærede medlem om at læse svaret på hans skriftlige forespørgsel nr. 205/73 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 102 af 24. 11. 1973, s. 10.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 393/73

fra lord O'Hagan

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(8. oktober 1973)

Om: Stigninger i priserne på landbrugsjord inden for Fællesskabet

Hvor meget steg priserne på landbrugsjord i Det forenede Kongerige fra marts 1972 til marts 1973 sammenlignet med de øvrige medlemsstater?

Mener Kommissionen, at prisstigningerne i Storbritannien hovedsageligt — som Peter Shore har angivet — skyldes de enorme yderligere stigninger i de garanterede priser under den fælles landbrugspolitik, som vil blive udbetalt til landbrugerne i 1978?

Svar

(17. januar 1974)

Det ærede medlem vil i hoslagne oversigt finde de seneste officielle sammenlignende tal vedrørende salgsprisen på landbrugsjord i medlemsstaterne.

Skønt der ikke foreligger sammenlignende tal for 1973, vil det ses, at tendensen til prisstigning på landbrugsjord fortsattes i Det forenede Kongerige i 1972.

Hvad angår hovedårsagerne til denne stigning, skal Kommissionen minde det ærede medlem om sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 582/72 fra hr. Vredeling den 15. maj 1973 om samme emne ⁽¹⁾.

Kommissionen understregede der, at det var vanskeligt at sige, om og i hvilken udstrækning prisstigningen på landbrugsjord i Det forenede Kongerige hænger sammen med dette lands tiltrædelse af EØF.

Det synes som om inflationen har betydet en tilskyndelse til investering i fast ejendom i Det forenede Kongerige.

I Belgien og Nederlandene, hvor priserne på jord har været relativt stabile og endog har vist tegn på fald for Belgiens vedkommende, er en ny stigning ligeledes sat ind, navnlig som følge af inflationen.

⁽¹⁾ EFT nr. C 47 af 26. 6. 1973, s. 10

Medlemsstat	Salgspris på landbrugsjord i RE/ha ⁽¹⁾			
	1969	1970	1971	1972
<i>Forbundsrepublikken Tyskland</i> ⁽²⁾	4 213	4 253	4 317	—
<i>Frankrig</i>				
dyrkelig jord	1 368	1 449	1 530	1 692
naturland	1 350	1 368	1 404	1 530
tilsammen	1 350	1 422	1 476	1 620
<i>Italien</i>				
dyrkelig jord enhedspriser	1 200	1 157	1 152	—
<i>Nederlandene</i>				
dyrkelig jord	2 238	2 395	2 381	—
naturland	1 983	2 016	2 006	—
<i>Belgien</i> ⁽³⁾				
dyrkelig jord	5 891	5 611	5 233	—
naturland	4 507	4 311	3 980	—
<i>Luxembourg</i> ⁽⁴⁾				
dyrkelig jord	—	—	—	—
naturland	—	—	—	—
<i>England og Wales</i>	1 180	1 186	1 139	1 263
<i>Skotland</i>	836	979	—	—
<i>Nordirland</i>	—	979	—	—
<i>Irland</i>	992	1 018	1 152	1 913
<i>Danmark</i> ⁽⁵⁾	1 489	1 608	1 689	2 031

⁽¹⁾ Kurs 15. 2. 71: 100 RE = 5 000 bfr. og lfr.; 366 DM; 555,52 ffr.; 362 fl.; 62 000 lire; 41,666 £ og 750 dkr.

⁽²⁾ Enhedspriser for køb af parceller.

⁽³⁾ Afvejret gennemsnit for offentlige salg og salg underhånden.

⁽⁴⁾ Ingen statistiske oplysninger efter 1967 for jordpriser, landbrugsøkonomiske bureaus skøn for 1971—72 — 2 600 RE.

⁽⁵⁾ Disse tal inkluderer landbrugsjord såvel med som uden bygninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 398/73

fra Harry A. C. M. Notenboom

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(10. oktober 1973)

Om: Omstrukturering inden for fransk skotøjsindustri

Er Kommissionen bekendt med, at virksomheder inden for fransk skotøjsindustri, der er omfattet af et

omstruktureringsprogram, nyder forskellige fordele til fremme af deres eksport, navnlig:

- kreditter fra Société Ufinax, til lavere rente end det er almindeligt på kapitalmarkedet i Frankrig, til finansiering af oprettelsen af salgscentre i udlandet;

b) adgang til fradrag i den fortjeneste, der skal beskattes i Frankrig, på 20 — 30 % af de beløb, der investeres i udlandet.

Anser Kommissionen ikke den under a) nævnte støtte for at være i strid med EØF-traktaten?

Kan Kommissionen oplyse, hvor vidt den i b) nævnte lempelse, som den allerede har kritiseret som et uri-

meligt dobbelt skattefradrag, endnu anvendes eller endnu har nogen virkning?

Kan Kommissionen oplyse, om de to skattelignende afgifter, der opkræves i fransk skotøjsindustri, nemlig henholdsvis til finansiering af teknisk forskning og til omstrukturingsprogrammet, anvendes således, at det i konkurrencemæssig henseende påvirker virksomheder i andre medlemsstater?

Svar

(7. januar 1974)

Den franske regering har ikke, som anført i artiklerne 92 ff i EØF-traktaten, underrettet Kommissionen om det finansieringsorgan, som det ærede medlem omtaler under punkt a) i sit spørgsmål; Kommissionen er således ikke i stand til at udtale sig om det eventuelle organ, før den har modtaget de nødvendige oplysninger fra den franske regering.

For så vidt angår den under b) omtalte foranstaltning skal man henvide det ærede medlem til Kommissionens beslutning af 25. juli 1973 ⁽¹⁾. Ved denne beslutning er det blevet henstillet til Den franske Republik at træffe de nødvendige forholdsregler til omgående at afskaffe de omtalte skattemæssige fordele.

For så vidt angår det ærede medlems spørgsmål om finansieringen af dels den tekniske forskning i Frankrig, dels ændringen af denne sektors struktur, er der anledning til at bemærke følgende:

⁽¹⁾ EFT nr. L 253 af 10. 9. 1973, s. 10.

— Kommissionen har åbnet den procedure, der er fastsat i artikel 93, stk. 2, i traktaten over for den franske ordning af skattelignende afgifter til fordel for »Centre technique du Cuir«, som har til opgave at foretage forskning inden for området. Herunder har den anmodet den franske regering om at fritage varer, der indføres fra andre medlemsstater for denne afgift. Proceduren er i øjeblikket i gang.

— De skattelignende afgifter, der er til fordel for skotøjsindustriens udviklingsudvalg med henblik på ændring af strukturen af de mindre og mellemstore virksomheder, opkræves kun for et tidsrum af tre år og kun på salget af franske varer. Indtægten heraf er beregnet til det omtalte udviklingsudvalg, som har til formål at rationalisere området. Derfor, og under hensyn til de begrænsede beløb som det drejer sig om, har Kommissionen fundet, at det arbejde, der udføres af udvalget, kan betragtes som værende i overensstemmelse med bestemmelserne i EØF-traktaten vedrørende støtteforanstaltninger.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 399/73

fra Lord O'Hagan

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(11. oktober 1973)

Om: Lovforslag fra den franske regering om at gøre udenlandske arbejdstagere valgberet til samarbejdsudvalg, som tillidsmænd og som fagforeningsrepræsentanter

Den 26. september 1973 vedtog den franske regering et lovforslag om ændring af bestemmelserne for valgbarhed til samarbejdsudvalg og hverv som tillidsmand samt ændring af bestemmelserne for valg af fagforeningsrepræsentanter, så vandrende arbejdstagere kunne vælges hertil, uanset hvilke lande de kom fra.

1. Har den franske regering under nogen form forelagt dette lovforslag for Kommissionen?
2. Hvorledes er situationen på dette område i de andre medlemsstater, der modtager vandrende arbejdstagere?
3. Hvilke forslag agter Kommissionen eventuelt at fremsætte for at udstrække den bestemmelse, den franske regering har vedtaget, til hele Fællesskabet?

Svar

(10. januar 1974)

1. Kommissionen har ikke fået forelagt det franske lovforslag, som det ærede medlem nævner. Thi selv om medlemsstaterne skal overholde bestemmelserne i artikel 8 i Rådets forordning nr. 1612/68⁽¹⁾ om den ligestilling, arbejdstagere har, som er statsborgere i en medlemsstat og er beskæftiget på en anden medlemsstats område med hensyn til medlemsskab af organer, der repræsenterer arbejdstagerne i en virksomhed, er de ikke forpligtet til at forelægge Kommissionen lovforslag, som går ud på at udstrække denne ret til alle vandrende arbejdstagere.

⁽¹⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

2. Kommissionen følger opmærksomt situationen på dette område i de forskellige medlemsstater.

Den agter snarest at rette henvendelse til regeringerne for at anmode dem om de nyeste oplysninger og skal til sin tid informere det ærede medlem om resultatet af dette rundspørge.

3. Kommissionen hilser med glæde alle foranstaltninger til en forbedring af alle vandrende arbejdstageres kår. Det »Sociale aktionsprogram« (COM (73) 1 600), der blev forelagt Rådet den 25. oktober 1973, indeholder for øvrigt forslag herom og peger på mulige fælles aktioner med medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 428/73

fra K. Heinz Mursch

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. oktober 1973)

Om: Liberalisering af byggemarkedet inden for EF-landene

1. Er de direktiver om liberalisering og samordning, der vedtoges af Rådet den 26. juli 1971, og som bl. a. forpligter alle medlemsstater i Fællesskabet til at samordne fremgangsmåderne med gensyn til licitation og indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter efter ensartede kriterier samt til at tillade virksomheder fra andre EF-lande at deltage heri, blevet gennemført i landene inden for Fællesskabet?

2. I hvilke lande inden for Fællesskabet er dette eventuelt ikke sket, og hvilke nærmere forskelle findes der?

3. På hvilken måde skal det i givet tilfælde sikres, at der ydes alle byggefirmaer i Fællesskabets med-

lemsstater lige muligheder ved licitation i samtlige EF-lande?

4. Kan Kommissionen bekræfte,

a) at licitationsmaterialet stilles til rådighed på samme tid for alle byggeforetagender i Fællesskabet, således at alle firmaer har samme tid til deres rådighed til udarbejdelsen af tilbud?

b) at byggefirmaerne stilles lige med hensyn til at få adgang til licitationer?

c) at licitationsmaterialet udgives samtidig på alle fællesskabets sprog?

5. Hvad agter Kommissionen at gøre for at skabe de samme forudsætninger for alle byggeforetagender,

såfremt spørgsmål nr. 4 ikke kan besvares bekræftende?

6. Kan man gå ud fra, som led i en fortsat liberalisering i den nærmeste fremtid,

a) at også licitationer på bygge- og anlægskontrakter på under 1 million RE vil blive bekendtgjort i en

sådan udstrækning, at middelstore byggeforetagender ligeledes får mulighed for deltagelse?

b) at de nationale bestemmelser, i henhold til hvilke det forlanges, at der anvendes bestemte materialer eller dele til byggeri af indenlandsk oprindelse, ophæves?

Svar

(15. januar 1974)

1 og 2. Kommissionen er for tiden ved at foretage en gennemgang af medlemsstaternes anvendelse af direktiverne 71/304/EØF ⁽¹⁾ og 71/305/EØF ⁽²⁾. Det er derfor for tidligt at udtale sig om, hvilke medlemsstater, der måtte undlade at overholde direktiverne. Det skal dog siges, at så snart en afgørelse er truffet, og dersom omstændighederne skulle tilsige det, skal Kommissionen ikke undlade at bringe traktatens artikel 169 i anvendelse.

3. Såfremt direktiverne overholdes, vil det betyde, at alle byggefirmaer i Fællesskabet vil have lige muligheder ved licitation.

4. a) Bortset fra hensynet til den internationale posttrafik er det så afgjort hensigten med de pågældende direktiver, at firmaerne skal have samme tid til at indgive tilbud.

b) Det er tillige direktivernes hensigt, og selvsagt traktatens, at tilbud skal antages uden hensyn til tilbudsgivernes nationalitet inden for Fællesskabet.

c) Bortset fra det særlige tilfælde med »forkortede frister«, som omtales i direktiv 71/305, er det direktiv hensigt, at licitationsbetingel-

serne skal offentliggøres samtidigt på Fællesskabets officielle sprog.

5. Ved Rådets afgørelse 71/306/EØF af 26. juli 1971 ⁽³⁾ blev der nedsat et rådgivende udvalg vedrørende offentlige bygge- og anlægskontrakter, og deri sidder sagkyndige fra samtlige medlemsstater. Dette udvalg skal på Kommissionens initiativ eller på begæring af en medlemsstat regelmæssigt behandle de problemer, som måtte opstå ved anvendelsen af direktiverne, herunder særlige tilfælde, som måtte konstateres på dette område. Blandt disse problemer er spørgsmålet om de internationale postforbindelser.

6. a) Kommissionen og det rådgivende udvalg overvåger nøje effektiviteten af bestemmelserne om Fællesskabets bekendtgørelser. Kommissionen mener, at det er for tidligt på baggrund af indhøstede erfaringer at afgøre, om der bør foretages en ændring af tærskelværdien for offentlige anlægskontrakter, der henholder under direktiverne.

b) Nationale bestemmelser om brugen af lokale byggematerialer er ikke uden videre i modstrid med direktivernes bestemmelser; men Kommissionen vil alligevel foretage en grundig undersøgelse af disse bestemmelser.

⁽¹⁾ EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 185 af 16. 8. 1971, s. 15.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 432/73

fra hr. Willi Müller

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1973)

Om: »Sortbørshandel« med lægemidler til veterinær brug

1. Anser Kommissionen det for rimeligt, når man i forbundsrepublikken Tyskland advarer imod »et sort marked« for lægemidler til veterinær brug, hvilket efter det oplyste nu skal have nået et omfang af omkring 50 mill. DM årligt, beregnet ud fra forbrugerpriserne?

2. Mener Kommissionen, at de retlige og fra myndighedernes side tagne foranstaltninger, der tilsigter at modvirke denne udvikling, er tilstrækkelige til at dæmme op for den illegale anvendelse af stærktvirkende lægemidler?
3. Kan man også i andre af Fællesskabets lande fastslå lignende former for misbrug, der udgør en fare for menneskers sundhedstilstand?
4. Hvad agter Kommissionen inden for sit kompetenceområde at gøre imod dette?

Svar

(7. januar 1974)

1. Ja.
 2. 3. 4. I betragtning af ulighederne i lovgivningen med hensyn til salg på den sorte børs af veterinære lægemidler og følgerne for Fællesskabet har Kommissionen i sinde i nær fremtid at forelægge Rådet forslag på dette område.
- Disse forslag vil gå ud på, på det økonomiske plan, at sikre fri omsætning af disse lægemidler og med hensyn til den offentlige sundhed at undgå, at der indgives mennesker skadelige stoffer gennem lægemidler til dyr og gennem animalske levnedsmidler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 441/73

fra hr. Kater og hr. Müller

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(29. oktober 1973)

Om: Forbud mod insektdræbende midler

Siden foråret 1971 har det insektdræbende middel DDT været forbudt i Forbundsrepublikken Tyskland (bortset fra ubetydelige undtagelser).

1. Hvordan bedømmer Kommissionen den kendsgerning, at luftens DDT-indhold ifølge de seneste undersøgelser er forblevet konstant, mens DDT-koncentrationen i tyske drikkevandsreservoirer er sunket en smule?
2. Foreligger der beretninger om lignende erfaringer fra andre lande i Fællesskabet?
3. Deler Kommissionen vor opfattelse, at selv den mindste mængde DDT i luften og vandet kan få foruroligende følger for dyrelivet og kan føre til udryddelse af visse arter?
4. Vil Kommissionen gøre sin indflydelse gældende til én gang for alle at forbyde fremstilling og anvendelse af DDT og insektdræbende midler med samme skadelige virkninger?

Svar

(15. januar 1974)

1. De til rådighed stående oplysninger kan ikke betragtes som repræsentative for situationen i Tyskland, idet kontrollen har strakt sig over et for kort tidsrum og har været for begrænset. Det er derfor ikke til-

rådeligt at drage almindelige konklusioner, og det så meget mere som kontrollen udføres for at nå frem til et mere gyldigt samlet billede. Det DDT-kvantum, der findes i luften, er navnlig ført med af støvet.

Der er intet der tyder på, at man kan påvise et forhold med koncentrationen af stoffet i drikkevandet. Dette ville snarere være tilfældet med overfladevand.

2. Oplysningerne fra de andre medlemsstater er ligeledes for fragmentariske til at tillade et tilstrækkeligt billede af situationen.

3. Følgerne af indholdet af DDT på miljøet og betydningen deraf er for tiden genstand for en undersøgelse i forbindelse med de fortrinsaktioner, der indeholdes i Fællesskabets aktionsprogram af 19. juli

1973. Det problem, de ærede medlemmer nævner, er allerede blevet undersøgt på en række møder af sagkyndige. Men en yderligere undersøgelse vil være nødvendig på grund af de unøjagtige oplysninger, der står til rådighed.

4. Anvendelsen af DDT er ikke længere tilladt i de fleste medlemsstater i størsteparten af landbrugets aktiviteter. Dog fortsættes fremstillingen af DDT, thi anvendelsen deraf er af stor betydning i en række udviklingslande, særligt til bekæmpelse af sygdomme, der overføres af insekter og snyltere.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 443/73

fra Willem Scholten

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(30. oktober 1973)

Om: Samordning af medlemsstaternes budgetter

1. Er Kommissionen bekendt med spørgsmål og svar til forberedelse af den almindelige finansdebat i Generalstaternes Andetkammer (sessionen 1973-1974-12600) med hensyn til problemet, om det nederlandske budget for året 1974 er i overensstemmelse med Kommissionens forslag om samordning af medlemsstaternes budgetter?
2. Er Kommissionen ligeledes bekendt med finansminister W. F. Duisenbergs supplerende udtalelser under mødet i Generalstaternes Andetkammer den 11. oktober 1973?
3. Kan Kommissionen bekræfte, at de meninger og udlægninger, den nederlandske regering giver udtryk for, er i overensstemmelse med Kommissionens opfattelse og forslag?

Svar

(10. januar 1974)

1. og 2. Ja.

3. Kommissionen skal erindre det ærede medlem om, at den ikke har for vane at tage stilling til udtalelser fra medlemsstaternes regeringsmedlemmer.

Da Kommissionen imidlertid ønsker at afværge en eventuel misforståelse, skal den henlede det ærede medlems opmærksomhed på, at forhandlingerne i de nederlandske Generalstaters Andetkammer drejede sig om forslaget til den årlige beretning om Fællesskabets økonomiske situation, således som det var forelagt af Kommissionen den 18. september 1973. I dette forslag havde man ikke kunnet tage hensyn til de mulige følger af revalueringen af den nederlandske gylden på budgetpolitikken. På sit 261. mø-

de, den 9. november 1973, har Rådet vedtaget følgende stilling til den nederlandske budgetpolitik i 1974:

»Det er endvidere nødvendigt i 1974 at begrænse det nettobeløb, der skal finansieres til 1,5 milliarder gyl- den (kontant). Dette medfører, at forhøjelsen af udgifterne til centraladministrationen ikke overstiger 10 % i 1974, særlig ved fastsættelse af en stam rangfølge for så vidt angår udgifter til familier og virksomheder samt ved en begrænsning af udvidelsen af antallet af ansatte i administrationerne. En mere ekspansiv budgetpolitik bør kun tages i betragtning under forudsætning af, at beskæftigelsessituationen ikke bedres efter revalueringen«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 445/73
fra Hanna Walz
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(30. oktober 1973)

Om: Samordning af grundforskningen i de enkelte medlemsstater

I aktionsprogrammet for en politik på det videnskabelige og teknologiske område står i del 1, kapitel 2, at det bl.a. er Den europæiske stiftelse for videnskabs opgave at lette harmoniseringen af grundforskningen i de enkelte medlemsstater. Hvilke mål inden for hvilke specielle områder forfølger Kommissionen med dette krav, da det netop inden for naturvidenskaberne ofte er prioritet til en videnskabelig opdagelse, der er den afgørende drivkraft bag en videnskabelig nyskabelse, og da konkurrence fremmer den videnskabelige udvikling.

Svar

(7. januar 1974)

Kommissionen har i sit forslag til et aktionsprogram om en politik vedrørende videnskab og teknologi henstillet, at Fællesskabet støtter Den europæiske stiftelse for Videnskab, der er under dannelse. Det er bestemt ikke Kommissionens hensigt at beskære den uafhængighed, som er påkrævet for en sund udvikling af grundforskningen i de nationale institutter og organer; den mener tværtimod, at der bør ydes et aktivt bidrag til grundforskningen, blandt andet ved at fremme en vekselvirkning mellem forskerne og disse organisationer, ved at stimulere de internationale forbindelser og ved at lette det samarbejde, den samordning og den fælles udnyttelse, som er nødvendig på områder, der kræver stort udstyr. For at opnå dette kunne man foretage en sammenligning mellem de europæiske staters aktiviteter på grundforskningens område, hvilket ikke indebærer et afkald på konkurrenceprincippet eller nogen anden faktor, der fremmer den videnskabelige forskning.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 446/73
fra Hanna Walz
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(30. oktober 1973)

Om: Aktionsprogram 1,3

Bør Kommissionen ikke udvide sit første program »Støtteaktioner for Fællesskabets politik« (aktionsprogram 1,3) med »fremme af nye teknologier«, da disse er forudsætningen for, at man kan nå alle de andre mål, som man foreløbig stræber imod?

Svar

(10. januar 1974)

Den omstændighed, at nye teknologiske metoder ikke udtrykkeligt nævnes i »Aktionsprogrammet med hensyn til videnskabelig og teknologisk politik«, er egentlig et spørgsmål om udtryksmåde, idet kapitalbetegnelserne er valgt i tilknytning til Fællesskabets

politik inden for de forskellige sektorer. Imidlertid er der flere aktionsforslag i dette dokument, der vedrører nye teknologiske metoder: jetflymotorer med nedsat støjniveau, avanceret elektronisk materiel EDB-»hjerner«. Enkelte foreslåede aktioner angår helt nye teknologiske metoder. Der er blandt andet tale om (siderne 7 til 12, afsnit II) anvendelse af solenergien, underjordisk omdannelse af kul til vædskeform, supralede-ningsevne, termonuklear fusion.

For så hurtigt som muligt at fuldende hele dette katalog er Kommissionen i gang med udarbejdelsen af andre forslag. Hertil er det nødvendigt, at Kommissionen foretager et stort antal høringer og andre henvendelser, samt at den tager hensyn ikke blot til tekniske og videnskabelige faktorer, men også til spørgsmål om reglerne for samarbejde, om industriel ophavsret etc.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 450/73

fra Hermann Schwörer

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. november 1973)

Om: Støtteordninger for skoindustrien i Frankrig og Italien

1. Er Kommissionen vidende om, at man i EØF-landene Frankrig og Italien gør sig store anstrengelser for at fremme og beskytte den derværende skoindustri mod dens konkurrenter inden for EØF, især gennem kreditydelser til en lavere rentesats, end det er almindeligt på kapitalmarkedet?

Betragter Kommissionen ikke den nævnte støtte som uforenelig med EØF-traktaten?

2. Er Kommissionen vidende om de hårdnakkede rygter om, at ovennævnte EØF-lande — trods lejlighedsvis dementier — i det mindste indirekte støtter de brancher, som eksporterer i særlig høj grad? Dertil hører især den italienske skoindustri. Således skal den italienske stat overtage den del af afgifterne til sociale ydelser, som påhviler den eksporterende skoindustri. Hvad agter Kommissionen at foretage sig for at modtage et klart svar på spørgsmålet, om den italienske stat yder eller ikke yder indirekte støtte — hvad enten det sker ved at overtage de sociale afgifter, som påhviler den eksporterende skoindustri, ved at yde gunstigere kreditter ikke blot ved levering, men endog allerede ved bestillinger, eller ved på utilstødelig vis at opkræve skattelignende afgifter?

Svar

(7. januar 1974)

Den franske og den italienske regering har ikke i medfør af bestemmelserne i artikel 92 ff i EØF-traktaten givet Kommissionen meddelelse om en støtteordning til skoindustrien i Frankrig og Italien, som beskrevet af det ærede medlem, og som skulle bestå i ydelsen af lån til nedsat rente og, i Italien, via generelle foranstaltninger i statens overtagelse af de sociale forpligtelser, som svarer til de eksporterede mængder, eller i ydelsen af lån allerede ved modtagelsen af bestillinger.

Kommissionen kan således ikke udtale sig om de nævnte, eventuelle støtteordninger, før den har modtaget de nødvendige oplysninger fra de franske og italienske myndigheder; den søger nu at skaffe dem.

For så vidt angår de skattelignende afgifter, har Kommissionen beskæftiget sig med dem, der findes i Frankrig og vil bede det ærede medlem læse svaret på skriftlig forespørgsel nr. 398/73 fra hr. Notenboom ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Se s. 8 i denne Tidende.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 457/73

fra lord O'Hagan

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(31. oktober 1973)

Om: Hvaler

Har Kommissionen planer om for Rådet at forelægge forslag til en europæisk forbud mod produkter fra hvaler?

I benægtende fald hvorfor ikke?

Svar

(14. januar 1974)

Det spørgsmål, som det ærede medlem rejser er dækket af Konventionen om international handel med vilde dyrearter, der står i fare for at uddø, afsluttet i Washington den 2. marts 1973.

På grundlag af erfaringerne med gennemførelsen af denne Konvention, når den engang bliver ratificeret, kunne Kommissionen tænkes at foreslå, at der træffes foranstaltninger på fællesskabsplan.

Endvidere skal Kommissionen minde det ærede medlem om sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 203/73 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 102 af 24. 11. 1973, s. 10.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 467/73

fra Hanna Walz

til Rådets for De europæiske Fællesskaber

(31. oktober 1973)

Om: Rapport om Den europæiske Union

På topmødet i oktober 1972 blev Fællesskabets institutioner opfordret til inden udgangen af 1975 at udarbejde en rapport om Den europæiske Union. Ivar Nørgaard, nuværende formand for Rådet, Xavier Ortoli, formand for Kommissionen og Cornelis Berkhouwer, formand for Europa-Parlamentet, har på adskillige møder drøftet dette emne. Har også formanden for den fjerde institution, Den europæiske Domstol, på tilsvarende måde deltaget i denne menigsudveksling?

Svar

(15. januar 1974)

Siden oktober 1972 har der været afholdt flere møder mellem institutionernes formænd. Under disse møder, som har været tilrettelagt af de forskellige formænd efter tur, er spørgsmål vedrørende forholdet mellem institutionerne blevet drøftet og blandt andet også forberedelse af rapporten om Den europæiske Union.

Domstolens præsident deltog i det første af disse møder.

Det forudses, at de kommende møder vil blive afholdt med deltagelse af de fire formænd.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 471/73

fra John Brewis

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. november 1973)

Om: Ophævelse med tilbagevirkende kraft af nationale patentrettigheder ved bestemmelser, der forbyder den kunstige opdeling af det fælles marked

I betragtning af:

- (a) at mange mennesker, der er indbyggere i en medlemsstat, på lovlig vis har opnået og vil opnå nationale patentrettigheder for opfindelser i nogle, men ikke alle af Fællesskabets medlemsstater;
- (b) at et gyldigt patent pr. definition gives til noget nyt og derfor til noget, som er en tilføjelse til, hvad der eksisterede før den pågældende opfindelse, således at når et patent giver en opfinder visse særrettigheder for en begrænset periode på grund af denne tilføjelse, hindres den frie bevæ-

gelse af tidligere eksisterende genstande overhovedet ikke af sådanne patenter:

vil Kommissionen da forsikre, at den hverken

- (i) ved at træffe eller anvende afgørelser i henhold til artikel 85 i Rom-traktaten

eller

- (ii) ved at indsætte betingelser i Fællesskabets patentaftale, der netop er ved at blive udarbejdet,

vil ophæve princippet om, at en uafhængig tredjeparts import af varer, der krænker områders nationale patentrettigheder ikke er fritaget for retsforfølgelse i henhold til de nationale patentrettigheder?

Svar

(17. januar 1974)

Kommissionen er helt klar over betydningen af de nationale retsregler om patenter, hvis tilstedeværelse er garanteret ved EØF-traktaten. Ifølge denne traktat er restriktioner for og forbud mod varers frie bevægelighed tilladt i den udstrækning, hvor disse retsregler berøres. Men der er fastsat grænser for udøvelsen af de rettigheder, der er knyttet til nationale patenter. Der kan blandt andet være tale om en overtrædelse af reglerne i artiklerne 30 til 36 i EØF-traktaten, når de til nationale patenter knyttede rettigheder benyttes til at forhindre import af varer, som er bragt i handelen af indehaverne af rettighederne selv eller med deres samtykke af tredjemand. Lige-

ledes kan Kommissionen konstatere overtrædelse af artiklerne 85 og 86 i traktaten ved beslutning i enkelttilfælde, når en sådan import forhindres ved begrænsning af konkurrencen eller ved misbrug af en dominerende stilling.

Kommissionen mener, at bestemmelserne i forslaget til en europæisk Patentkonvention gældende det fælles marked er i overensstemmelse med de nævnte kriterier. Man kan ikke indrømme et fællesskabs-patent, selv midlertidige, der ikke er i overensstemmelse med ovennævnte traktats bestemmelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 472/73

fra John Brewis

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(6. november 1973)

Om: Ophævelse med tilbagevirkende kraft af nationale patentrettigheder ved bestemmelser, der forbyder den kunstige opdeling af det fælles marked

I betragtning af:

- a) at mange mennesker, der er indbyggere i en medlemsstat, på lovlig vis har opnået og vil opnå

- ationale patentrettigheder for opfindelser i nogle, men ikke alle af Fællesskabets medlemsstater;
- b) at et gyldigt patent pr. definition gives til noget nyt og derfor til noget, som er en tilføjelse til, hvad der eksisterede før den pågældende opfindelse, således at når et patent giver en opfinder visse særrettigheder for en begrænset periode på grund af denne tilføjelse, hindres den frie bevægelse af tidligere eksisterende genstande overhovedet ikke af sådanne patenter;
- vil Rådet da forsikre, at det hverken
- (i) ved at træffe eller anvende afgørelser i henhold til artikel 85 i Rom-traktaten
- eller
- (ii) ved at indsætte betingelser i Fællesskabets patent-aftale, der netop er ved at blive udarbejdet,
- vil ophæve princippet om, at en uafhængig tredjeparts import af varer, der krænker områdets nationale patentrettigheder, ikke er fritaget for rettsforfølgelse i henhold til de nationale patentrettigheder?

Svar

(15. januar 1974)

1. Rådet henleder det ærede parlamentsmedlems opmærksomhed på, at anvendelsen af artikel 85 i Rom-traktaten hører ind under Kommissionens kompetence. Det tilkommer således ikke Rådet at tage stilling hertil.

2. Teksten til udkastet til konvention om det europæiske patent for det fælles marked ⁽¹⁾ er udarbejdet af en gruppe eksperter og vil blive fremlagt på en regeringskonference, der afholdes i maj 1974 i Luxembourg. De følgende svar bygger på dette udkast til konvention, der imidlertid vil kunne undergå ændringer i løbet af ovennævnte konference.

3. Dette udkast forfølger de samme målsætninger som EØF-traktaten, hvad angår de frie varebevægelser og ligestilling af konkurrencevilkårene.

⁽¹⁾ Dette udkast blev offentliggjort i 1973 af Kontoret for De europæiske Fællesskabers officielle publikationer — Luxembourg.

Ifølge dette udkast er den mulighed, som indehaveren af et nationalt patent har for at indlede retsforfølgning i henhold til den nationale lovgivning mod importøren af en vare, der omfattes af hans patent, afhængig af, om hans rettigheder er udtømt. Der er tale om udtømming af rettigheder knyttet til et nationalt patent, når den vare, der omfattes af dette patent, er bragt i omsætning på en medlemsstats område af patenthaveren eller af indehaveren af et nationalt patent meddelt i en anden medlemsstat for den samme opfindelse, og denne økonomiske står i forbindelse med patenthaveren i den første stat, eller endelig af indehaveren af en licens ifølge kontrakt eller meddelt ved erklæring.

4. Spørgsmålet om, hvorvidt de ovennævnte regler skal træde i kraft efter en overgangsperiode, er endnu ikke løst.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 473/73

fra Ludwig Fellermaier

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. november 1973)

Om: Garantivilkår for motorkøretøjer

1. Hvorledes bedømmer Kommissionen ud fra et trafiksikkerhedsmæssigt synspunkt og ud fra forbrugerpolitiske aspekter den kendsgerning, at motorkøretøjer, fremstillet i EØF, udstyres med en seks måneders garanti eller en garanti for 10 000 km, mens andre køretøjer har en garantiperiode, der dækker et år eller 20 000 kms kørsel?

2. Anser Kommissionen ikke, at det på grund af det tekniske udviklingsstade inden for motorkøretøjindustrien er påkrævet, at alle fabrikanter udvider garantiperioden til at dække mindst et år eller 20 000 kms kørsel?

3. Er Kommissionen bekendt med, at visse automobilfabrikker øjensynligt ud fra et konkurrencemæssigt synspunkt udformer garantivilkårene på de nationale markeder forskelligt fra land til land?
4. Hvilke konsekvenser vil Kommissionen drage af denne fremgangsmåde, som ikke er forenelig med det fælles marked?

Svar

(17. januar 1974)

1. og 2. Kommissionen bifalder selvsagt den videst mulige beskyttelse af forbrugeren. Men spørgsmålet om garantier, der af motorkøretøjsfabrikanter og forhandlere ydes over for kunderne, og som er videregående end krævet af vedkommende nationale lovgivning, er overladt til det private initiativ, og Kommissionen kan derfor ikke i medfør af traktatens harmoniseringsbestemmelser tage noget retligt bindende skridt på dette område.

3. og 4. Afvigelser i salgsbetingelser, og derfor også forskellige garantiperioder, kan i visse tilfælde være udtryk for konkurrence. Kommissionen har ingen grund til at antage, at forskellen i garantiperioder, der tilbydes i automobilhandelen, enten de anvendes forskelligt mellem forskellige bilmærker eller mellem forskellige områder for det samme bilmærke, ikke er et resultat af konkurrencen.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 476/73

fra Russell Johnston

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. november 1973)

Om: Støtte fra Den europæiske Socialfond (ESF) til De Seks

Forventer Kommissionen at forholdet med hensyn til den støtte, som ESF har ydet hver af de oprindelige medlemsstater, vil være det samme i fremtiden?

Svar

(7. januar 1974)

Der er ikke en special kvota, der er forbeholdt hver enkelt medlemsstat i medfør af bistand ydet af Den europæiske Socialfond.

Kommissionen træffer sine beslutninger i henhold til Rådets afgørelse af 1. februar 1971 ⁽¹⁾ og til de supplerende forordninger, idet der tages hensyn til den interesse, de støttede projekter har for Fællesskabet samt til disses faktiske værdi, til de til rådighed stående midler og til udtalelser fremsat af udvalget for Den europæiske Socialfond.

⁽¹⁾ EFT nr. L 28 af 4. 2. 1971, s. 15.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 484/73

fra Russell Johnston

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. november 1973)

Om: Et europæisk uddannelses-forskningscenter

Vil Kommissionen overveje at fremsætte forslag om at oprette et europæisk uddannelses-forskningscenter?

Svar

(10. januar 1974)

Med hensyn til forslag om fremtidigt arbejde på uddannelsesområdet er Kommissionen indstillet på at støtte en snævrere forbindelse og et nøjere samarbejde mellem uddannelsesforskere. Imidlertid mener Kommissionen, at spørgsmålet om at oprette et institutionelt system herfor er et problem, der må studeres i lyset af de yderligere kundskaber og erfaringer, der opnås, efterhånden som programmerne skrider frem.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 485/73

fra Pierre-Bernard Cousté

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. november 1973)

Om: Harmonisering af medlemsstaternes budgetter

Kan Kommissionen for De europæiske Fællesskaber oplyse, om det primære mål: den økonomiske og monetære union giver den reel mulighed for at fremme harmoniseringen af medlemsstaternes budgetter?

Kan Kommissionen præcisere, på hvilke punkter der er gjort sikre fremskridt, samt hvilke særlige vanskeligheder, den møder?

Svar

(15. januar 1974)

1. Kommissionen er klar over, at for at nå til den grad af samordning af medlemsstaternes finanslovs-politik, som er nødvendig for at gennemføre den økonomiske og monetære union, må der foretages en vis tilpasning af de nationale regler om finans-love. Kommissionen har allerede haft lejlighed til at gøre rede for sin holdning til de vigtigste af de aspek-ter, som det ærede medlem fremdrager, nemlig i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 117/73⁽¹⁾ om en ændring af finansåret.

2. Tendensen til en synkronisering, der fremgik af tidsreglerne for udarbejdelsen af de oprindelige med-lemstats finanslovsforslag, lettede deres budget-politik. Den omstændighed, at finansåret i de tre nye

medlemsstater ikke falder sammen med kalenderåret, har rejst visse problemer i denne forbindelse, som man bestræber sig på at løse ved at justere de af disse stater givne oplysninger i forhold til kalender-året. I maj d. å. gav den irske regering udtryk for sin hensigt om fra 1. januar 1975 at lade finansåret falde sammen med kalenderåret, for så vidt angår samtlige udgifter og størstedelen af indtægterne på statsbudgettet. Samordningen af finanslovspolitikken ville i øvrigt gavnes, dersom den var ledsaget af en større harmoni i udarbejdelsesmetoderne, forelæg-gelse og gennemførelse af finanslovsforslagene. Dette spørgsmål om harmonisering, som gælder hele det udvidede Fællesskab i den udstrækning en sådan er nødvendig for gennemførelsen af en økonomisk og monetær union, kan kun løses gradvist på grund af de institutionelle følger.

(¹) EFT nr. C 78 af 29. 9. 1973, s. 29.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 486/73

fra Pierre-Bernard Cousté

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. november 1973)

Om: Forbrugerbeskyttelse inden for Fællesskabet

Kommissionen anmodes om at oplyse, hvor langt man er nået med udarbejdelsen af et aktionsprogram for forbrugerbeskyttelse inden for Fællesskabet.

Kan den gøre rede for, hvilke forbrugerorganisationer den allerede nu har forbindelse med på europæisk niveau eller i medlemsstaterne?

Kan den desuden angive de vigtigste aktioner, den agter at gennemføre på forbrugerbeskyttelsens område?

Svar

(11. januar 1974)

1. Kommissionen sendte den 12. december 1973 et foreløbigt program for forbrugeroplysning og -beskyttelse til Rådet. Der er blevet anmodet om en høring fra Europa-Parlamentet og Det økonomiske og sociale Udvalg.

2. Kommissionen er i regelmæssig forbindelse med de seks europæiske organisationer, som ved dens beslutning af 28. juni 1972 er godkendt som repræsentanter for forbrugerne på Fællesskabsplan.

Det er:

Det europæiske kontor for forbrugersammenslutninger (BEUC) (Bureau européen des Unions des consommateurs).

Komiteen for familieorganisationer ved De europæiske Fællesskaber (COFACE)

(Comité des organisations familiales auprès des Communautés Européennes).

Det europæiske fællesskab af forbrugerkooperativer (EURO-COOP) (Communauté européenne des coopératives de consommation).

Det europæiske forbund af fagforeninger (CES) (Confédération européenne des syndicats).

Den europæiske organisation under Den faglige Verdensorganisation (EO-CMT) (Confédération mondiale du travail).

Forbindelseskontoret under »Confédération générale du travail« (CGT) — Confederazione generale del Lavoro (CGIL).

Kommissionen er også i forbindelse med et antal nationale forbrugerorganisationer, for mange til at kunne anføres enkeltvist her.

Et rådgivende forbrugerudvalg, hvis medlemmer repræsenterer de ovennævnte organisationer, er blevet nedsat og er i virksomhed.

3. Foruden det arbejde, der allerede er gjort på forbrugerbeskyttelsesområdet, er målene for den nærmeste fremtid anført som havende fortrinsret i det i stk. 1 nævnte program.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 487/73

fra Horst Seefeld

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(7. november 1973)

Om: Tograjsendes toldproblemer ved den tysk-belgiske grænse

1. Er det Kommissionen bekendt, at tograjsende ved den tysk-belgiske grænse af hensyn til toldkontrollen må forlade de belgiske jernbaners spisevogne og først kan benytte dem igen, efter at grænsen er passeret?

2. Deler Kommissionen den opfattelse, at dette udgør en hindring for rejsetrafikken inden for Fællesskabet?
3. Hvad agter Kommissionen at gøre for at afhjælpe dette kedelige forhold?

Svar

(15. januar 1974)

På grund af en utilstrækkelig harmonisering af satserne for forbrugsafgifter i medlemsstaterne og den nationale karakter af andre forskrifter såsom dem, der gælder narkotikahandel, våbenhandel m.v., opretholdes visse begrænsninger i adgangen til toldfri indførsel af varer, der medføres i de rejsendes personlige bagage, hvilket kan medføre, at medlemsstaterne ved passage af grænserne udfører toldkontrol af varer, der medføres af de rejsende i deres personlige bagage. Dette kan forklare de foranstaltninger, som det ærede medlem drager frem.

Ikke desto mindre mener Kommissionen som det ærede medlem, at den nævnte foranstaltning kun i ringe grad er forenelig med den forestilling om Fællesmarkedet, som den rejsende burde kunne gøre sig efter 15 års integration.

Endvidere agter Kommissionen at anmode medlemsstaterne om at tage de praktiske regler for den pågældende kontrol op til overvejelse, således at der muligvis kan indføres visse lettelser.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 497/73

fra Russell Johnston

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(8. november 1973)

Om: Den europæiske Udviklingsfonds nuværende størrelse

Er Kommissionen tilfreds med EUF's nuværende størrelse, og hvilke forslag har den i givet fald til forøgelse af fonden?

Svar

(7. januar 1974)

De medlemsstater, der har undertegnet den anden associeringskonvention, stillede i rammen af Den tredje Europæisk Udviklingsfond 900 000 000 RE til Kommissionens rådighed for et tidsrum af 5 år ind til 31. januar 1975. I anledning af Mauritius' tiltrædelse af Yaoundé-konventionen blev dette beløb forhøjet med 5 000 000 RE. Da den nævnte konvention først trådte i kraft den 1. januar 1971, må hele beløbet på 905 000 000 RE praktisk talt bindes over 4 år.

Den 31. december 1973 androg de samlede projekter henved 650 000 000 RE, således at der er ca. 250 000 000 RE til rådighed, som det påtænkes inden

januar 1975 at anvende på forskellige projekter (som allerede nu er grundigt gennemgået).

Det må ved denne lejlighed bemærkes, at lige ved 30 000 000 RE indtil nu har måttet anvendes til undtagelseshjælp som fastsat i artikel 20 i Yaoundé-konventionen, og at det ville være yderst vanskeligt for Kommissionen at afse yderligere beløb til denne art bistand til fordel for de tørkeramte Sahel-lande uden derved alvorligt at skade programmer, der for længst er udarbejdet efter anmodning om finansiering fra de associerede stater. Derfor er Kommissionen glad for, at Europa-Parlamentet har ændret

kapitel X i budgetforslaget, så der på Kommissionens konto optages en katastrofefond på 35 000 000 RE, heri ikke medregnet de 5 000 000 RE til dækning af transport af fødevarerhjælp.

Spørgsmålet om det beløb, der skal fastsættes for den næste europæiske udviklingsfond, vil blive taget op under de forhandlinger om en fornyelse af associeringsaftalen, der er i gang. Det er endnu for tidligt at udtale sig om størrelsen af dette beløb.

Dog siger Rådets forhandlingsdirektiv til Kommissionen af 15. oktober 1973, at »den nye konvention skal garantere de associerede afrikanske stater, Madagaskar og Mauritius, en lige så begunstiget stilling som de har nu, og de nye associerede stater skal stilles på lige fod med de første«. Som påpeget i Kommissionens memorandum, vil dette sige, at der er tale om velerhvervede rettigheder, og at under lige forhold skal de nye associerede stater behandles ganske som de gamle.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 510/73

fra Russell Johnston

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(16. november 1973)

Om: Alternativer til landevejstransport

Hvad påtænker Kommissionen, på baggrund af den bekymring for miljøgener, der er kommet til udtryk i visse medlemsstater i anledning af de fortsatte drøftelser om størrelsen og vægten af meget store lastbiler, at foretage sig for at tilskynde til anvendelse af andre transportmidler såsom jernbaner og vandveje?

Svar

(10. januar 1974)

Kommissionen følger med særlig opmærksomhed de problemer, der opstår for miljøet som følge af landevejstrafik med meget store lastbiler. Den tager disse spørgsmål i betragtning i det arbejde, den for tiden udfører i forbindelse med den fælles transportpolitik, den fælles miljøpolitik og i forbindelse med andre former for politik, der påtænkes for at imødegå vanskelighederne med energiforsyningen.

I Kommissionens meddelelse til Rådet af 24. oktober 1973 om indførelsen af den fælles transportpolitik ⁽¹⁾ anbefaler den en gradvis indførelse af en sammenhængende transportordning i Fællesskabet, der tager

⁽¹⁾ KOM (73) 1725.

hensyn til kravene om den økonomiske og monetære union, og som fungerer billigst for Fællesskabet.

På denne baggrund mener Kommissionen, at en optimal fordeling af trafikken må følge af princippet om markedsøkonomi. Dette princip må vurderes på en måde, der tager hensyn til de foranstaltninger, der træffes på fællesskabsplan, navnlig hvad angår afgifter for benyttelse af infrastrukturerne, valget mellem investering i infrastrukturer og udvikling af kombinerede trafikformer. Endvidere er visse foranstaltninger, der allerede er truffet eller påtænkt for at begrænse generne, navnlig støjgener og generne ved tæt trafik og ved forurening, egnede til at øve indflydelse på valget af de andre transportformer, som det ærede medlem omtaler.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 513/73

fra Hans E. Jahn

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. november 1973)

Om: Opkrævning af merværdiafgift på frimærker (samlerfrimærker), som private personer modtager efter stående ordre

I den seneste tid har frimærkesamlere, der er bosiddende i storhertugdømmet Luxembourg kunnet konstatere, at frimærker, som de modtager efter

stående ordre fra postvæsenets filatelistafdeling i Frankfurt (forbundsrepublikken Tyskland) samt fra andre medlemsstater, kun bliver udleveret af det luxembourgiske postvæsen, hvis der bliver betalt 10 % merværdiafgift.

I denne forbindelse anmodes Kommissionen om at besvare nedenstående spørgsmål:

1. Hvorledes forklarer Kommissionen denne praksis hos de luxembourgiske myndigheder, som man har kunnet konstatere i den seneste tid, og som går ud på at tvinge de private samlere, der i årevis og til dels i årtier har kunnet modtage samlersfrimærkerne fra andre medlemsstater uden afgifter, til at betale merværdiafgift.

2. Er denne fremgangsmåde i overensstemmelse med EØF-traktatens ånd og bogstav?

3. Hvorledes kan denne metode forenes med den kendsgerning, at det er Kommissionens erklærede mål at gøre befolkningen i Fællesskabet mere bevidst med hensyn til Fællesmarkedets realiteter?

4. Hvilke foranstaltninger påtænker Kommissionen at træffe for øjeblikkeligt at standse denne fremgangsmåde, som de kompetente luxembourgiske myndigheder anvender, som strider mod Fællesskabet, og som uden tvivl er et tilbageskridt på vejen mod den europæiske integration?

Svar

(10. januar 1974)

Rådets første direktiv af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter⁽¹⁾ har direkte udtalt, at MOMS skulle opkræves i så stort omfang som muligt og gennemførelsesområdet principielt skulle omfatte alle stadier af produktion og distribution, herunder indførsel af værdier såvel som tjenesteydelser.

Inden for rammerne af det forslag til Rådets sjette direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, som Kommissionen har forelagt for Rådet den 29. juni 1973⁽²⁾, har Kommissionen særlig fundet, at den fælles liste over

fritagelser skulle være så begrænset som muligt, under hensyn til afgiftens karakter.

Derfor er, ifølge Kommissionens forslag, kun levering af nye frimærker, som har værdi som frankeringsmidler inden for landets grænser, fritaget for afgift, herfra undtaget leveringer, der kommer fra handel med frimærker til samlere.

De luxembourgiske myndigheders opkrævning af moms ved indførslen af frimærker til samlere fremkalder derfor ingen bemærkninger fra Kommissionens side. Faktisk er opkrævningen af afgifter på frimærker til samlere fuldt ud i overensstemmelse med bestemmelserne i det første og det andet MOMS-direktiv af 11. april 1967 og vil endda blive gjort obligatorisk for medlemsstaterne, hvis forslaget til det sjette MOMS-direktiv, som for øjeblikket er til forhandling i Rådet, vedtages af dette.

⁽¹⁾ EFT nr. 71 af 14. 4. 1967, s. 1301.

⁽²⁾ EFT nr. C 80 af 5. 10. 1973, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 515/73

fra lord O'Hagan

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(23. november 1973)

Om: Møder om politisk samarbejde

Hvilke fremskridt har Rådet gjort med hensyn til at opnå enighed om, at møder om politisk samarbejde bør afholdes på samme sted som rådsmøder, og at de bør afholdes umiddelbart efter hinanden?

Svar*(15. januar 1974)*

Fastsættelse af datoen og stedet for de møder, der afholdes inden for rammerne af det politiske samarbejde, fælder ikke ind under Rådets kompetence.

Disse møder fastsættes efter aftale mellem medlemsstaternes udenrigsministre i overensstemmelse med de regler, som disse vedtog den 23. juli 1973 i København.

Rådet anmoder i øvrigt det ærede parlamentsmedlem om at henholde sig til det svar, som formanden for Rådet, hr. Nørgaard, gav på mundtlig forespørgsel nr. 75/73 ⁽¹⁾ fra hr. Bertrand, under Europa-Parlamentets møde den 18. september 1973 i Luxembourg.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets Forhandlinger nr. 165, s. 35.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 517/73**fra lord O'Hagan****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(23. november 1973)*

Om: Fjernsynets oplysning om europæiske anliggender

Er Kommissionen rede til at sende Europa-Parlamentet den betænkning, som den på sit 270. møde anmodede sine tjenestegrene om at udarbejde om den betydning, som de forskellige nationale fjernsynsselskaber tillægger europæiske anliggender i deres programmer?

Hvilke planer har Kommissionen om at forøge hyppigheden og betydningen af fjernsynets oplysning om europæiske anliggender?

Svar*(10. januar 1974)*

Som det ærede medlem selv oplyser, blev den beslutning, som spørgsmålet omtaler, truffet af Kommissionen på dens møde den 31. oktober 1973. Da dokumentet endnu ikke er færdigt, kan Kommissionen ikke endnu oplyse hvilke foranstaltninger, den vil træffe.

Men den kan forsikre det ærede medlem, at den lægger megen vægt på øget dækning af fællesskabspolitik i TV, og den vil med glæde drøfte sine forslag herom med vedkommende parlamentariske udvalg, når tiden er inde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 528/73**fra Pierre Lagorce****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(27. november 1973)*

Om: Foranstaltninger mod børnemishandling

Har Kommissionen beskæftiget sig med problemet om børnemishandling? Er den f. eks. bekendt med, at der ifølge de seneste meddelelser i pressen dør 700 børn om

året — dvs. to om dagen — alene i Storbritannien, ofte under grusomme omstændigheder, som følge af mishandling for ikke at sige tortur, som de udsættes for af deres umenneskelige forældre?

Kan Kommissionen ikke som led i de bestræbelser, den på mange områder gør sig for at forbedre børnenes og de unges kår, forelægge medlemsstaterne forslag, der sigter mod i alle Fællesskabets lande at anvende en skærpet lovgivning for effektivt at kunne bekæmpe disse særligt modbydelige forbrydelser, som flere og flere uskyldige børn bliver offer for?

Svar

(7. januar 1974)

Kommissionen finder, at dette først og fremmest er et spørgsmål, som falder inden for medlemsstaternes kompetence. Hvis Kommissionen i sit fremtidige arbejde på det sociale arbejdsprogram, særlig i familiepolitikken, måtte finde, at det var nødvendigt at skride ind her, vil den ikke tøve med at henlede medlemsstaternes opmærksomhed på spørgsmålet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 539/73

fra sir Tufton Beamish

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(5. december 1973)

Om: Det europæiske politiske samarbejde på det udenrigspolitiske område — rådslagninger på ambassadørniveau ⁽¹⁾

I hvilke lande har de 9 medlemsstaters ambassadører fået i opdrag at føre rådslagninger om bestemte emner:

- a) i formandskabets hovedstad efter anmodning fra den politiske komité, formandskabet eller en anden medlemsstat,
- b) i en anden hovedstad efter anmodning fra det pågældende udenrigsministerium, og er der i alle sådanne tilfælde blevet udpeget en enkelt talsmand for Fællesskabet til at varetage de nødvendige kontakter?

⁽¹⁾ Se »Anden rapport om det europæiske politiske samarbejde på det udenrigspolitiske område«.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 540/73

fra sir Tufton Beamish

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(5. december 1973)

Om: Studier som led i det europæiske politiske samarbejde på det udenrigspolitiske område

Hvilke bestemte emner for studier har De europæiske Fællesskabers medlemsstaters politiske komité foreslået udenrigsministrene, og hvilke emner er blevet henvist til henholdsvis ekspertgrupper, forskningsgrupper eller speciel analyse, for at man på længere og langt sigt kan få udformet fælles standpunkter på fællesskabsplan?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 541/73

fra sir Tufton Beamish

til Rådet for De europæiske Fællesskaber

(5. december 1973)

Om: Det europæiske politiske samarbejde på det udenrigspolitiske område — rapporter fra medlemsstaternes ambassadører

Hvor mange gange har den politiske komité anmodet om at få udarbejdet en fælles rapport vedrørende bestemte spørgsmål fra alle medlemsstaternes ambassadører, og om hvilke emner?

Svar på skriftlige forespørgsler nr. 539/73, 540/73 og 541/73

(15. januar 1974)

Som det ærede parlamentsmedlem anfører i selve titlen til disse forespørgsler, vedrører disse det politiske samarbejde mellem medlemsstaterne på det udenrigspolitiske område.

Dette samarbejde henhører ikke under Rådets kompetence, men under den kompetence, der er tillagt medlemsstaternes udenrigsministre.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 545/73

fra lord O'Hagan

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(6. december 1973)

Om: Offentlighedens forståelse for Kommissionens arbejde

Har Kommissionen til hensigt at offentliggøre en organisationsplan, der giver en udtømmende fremstilling af dens indre opbygning med henblik på at skabe større forståelse for dens arbejde hos offentligheden?

Svar

(15. januar 1974)

På grund af de mange omskiftninger, der er sket i løbet af året 1973 inden for Kommissionens tjenestegrene som følge af udvidelsen (afgang af tjenestemænd, udnævnelse af nye tjenestemænd) har Kommissionen ikke fundet det formålstjenligt at offentliggøre en organisationsplan i dette tidsrum, hvor den snart efter ville være forældet.

Kommissionens nye organisationsplan vil udkomme, som tidligere, i et ekstranummer af De europæiske Fællesskabers »Bulletin« i løbet af januar 1974.

Som det ærede medlem sikkert ved, er De europæiske Fællesskabers »Bulletin« en publikation, der spredes langt omkring i de interesserede kredse i Fællesskabet og i visse tredjelande.

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSION

Forslag til Rådets Forordning (EØF) om fastsættelse af producentstøtten for humle for så vidt angår høsten 1972

(forelagt Rådet af Kommissionen den 10. december 1973)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1696/71 af 26. juli 1971 om den fælles markedsordning for humle ⁽¹⁾, senest ændret ved Akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningen af traktaterne ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1696/71 fastsætter muligheden for at yde humleproducenterne en støtte, som gør det muligt for dem at opnå rimelige indkomster; dette støttebeløb er fastsat pr. hektar og varierer alt efter sorterne under hensyntagen til den gennemsnitligt opnåede indtægt sammenlignet med de gennemsnitligt opnåede indtægter for de fore-

⁽¹⁾ EFT nr. L 175 af 4. 8. 1971, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

gående høstår samt markedssituationen og prisudviklingen;

undersøgelse af høstudbyttet i 1972 fører til fastsættelse af en støtte for visse humlesorter; for en sort bør støtten fastsættes på et højere niveau end for de øvrige,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For høsten 1972 ydes der støtte til producenter af humlesorterne Hallertauer, Saaz, Spalter, Strisselspalt og Tardif de Bourgogne.

Dette støttebeløb er fastsat på det niveau, som er angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

Støttebeløb, som ydes humleproducenterne for høsten 1972

Sort	Beløb RE/hektar
Hallertauer	300
Saaz	300
Spalter	300
Strisselspalt	600
Tardif de Bourgogne	300

Forslag til Rådets Forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 816/70 for så vidt angår definitionerne for hedvin og visse druemoste

(forelagt Rådet af Kommissionen den 21. december 1973)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

I de nuværende fællesskabsbestemmelser falder hedvin og ikke-færdiggæret druemost, som normalt anvendes til fremstillingen af varer, som forarbejdes på basis af vin og most, ind under den samme definition, som er anført i bilag II til Rådets forordning (EØF) nr. 816/70 af 28. april 1970 om supplerende regler for den fælles markedsordning for vin⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2592/73⁽²⁾; manglen på en definition på ikke færdiggæret most af friske druer har til følge, at varer, hvis anvendelse, særlige præg og prisniveauer er forskellige, falder ind under den samme ordning; der bør derfor udarbejdes en særlig definition for den ikke-færdiggærede most af friske druer;

definitionen på koncentreret druemost, som er anført under punkt 4 i bilag II til forordning (EØF) nr. 816/70, tillader ikke dehydrering af druemost ved direkte opvarmning; i betragtning af at denne praksis er sædvanlig i visse områder af Fællesskabet, og fordi den derved fremkomne vare forhandles og anerkendes ved indførelsen af en definition for karameliseret druemost;

det har i øvrigt vist sig nødvendigt at tilpasse definitionen på hedvin på en sådan måde, at tilsætningen af denne karameliserede druemost efter fremstillingen af visse hedvine er mulig;

indførelsen af disse nye definitioner kræver en vis teknisk tilpasning af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 816/70; det er især nødvendigt at indføre en bestemmelse, der begrænser anvendelsen af ikke-færdiggæret most, for derved at undgå fordrejning af konkurrencen inden for hedvine;

⁽¹⁾ EFT nr. L 99 af 5. 5. 1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 269 af 26. 9. 1973, s. 1.

Rådets forordning (EØF) nr. 2680/72 af 27. 12. 1972⁽³⁾ har især ændret tabellen over de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 816/70 anførte varer; denne lejlighed bør benyttes til at tilpasse artikel 33, stk. 1 til denne nye tabel,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I artikel 1, stk. 4, litra b) andet led indføres efter udtrykket »koncentreret druemost« udtrykket »karameliseret druemost, ikke-færdiggæret most af friske druer«.

Artikel 2

I artikel 25, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 816/70 erstattes udtrykket »under nummer 11 og 21« med udtrykket »under nummer 3a, 11 og 21«.

Artikel 3

Artikel 27, stk. 4 i forordning (EØF) nr. 816/70 suppleres med følgende første afsnit:

»Ikke-færdiggæret druemost kan kun anvendes til fremstilling af varer under pos. 22.06 i den fælles toldtarif«.

Artikel 4

Artikel 28, stk. 2 suppleres med følgende andet afsnit:

»Ikke-færdiggæret druemost, som er indført, kan kun anvendes til fremstilling af varer under position 22.06 i den fælles toldtarif«.

Artikel 5

Bilag II til forordning (EØF) nr. 816/70 ændres således:

⁽³⁾ EFT nr. L 289 af 27. 12. 1972, s. 1.

1. Efter pkt. 3 indføres følgende punkt:

»3a: Ikke-færdiggøret druemost

Druemost som har et faktisk alkoholindhold af mindst 12° og højst 21°, som fremkommer ved, at der til druemost, som udelukkende stammer fra de i artikel 16 nævnte vinstoksorter og som fremstilles inden for Fællesskabet, tilsættes

— enten neutral alkohol produceret af vinstokprodukter med et faktisk alkoholindhold af mindst 95°

— eller et ikke-rektificeret produkt frembragt ved destillering af vin og med et faktisk alkoholindhold af mindst 52° og højst 80°; dog betragtes de varer, som falder ind under definitionen på hedvin, ikke som ikkefærdiggøret druemost«.

2. Efter pkt. 4 indføres følgende punkt:

»4a: Karameliseret druemost

Druemost

— fremkommet ved delvis dehydrering af druemosten ved direkte opvarmning, der foregår

ved normalt atmosfærisk tryk, og som medfører en delvis karamelisering af sukkerindholdet i denne most,

— som udelukkende stammer fra de i artikel 16 nævnte vinstoksorter,

— som er fremstillet inden for Fællesskabet, og

— som fremstilles på basis af druemost med et naturligt alkoholindhold på mindst 10°.«

3. Under pkt. 11 erstattes teksten i andet led, litra iii) med følgende tekst:

»iii) enten koncentreret druemost, eller karameliseret druemost, for så vidt angår visse kvalitetshedvine, som er fremstillet i bestemte områder og som er anført på en liste, der vil blive udarbejdet, og for hvilke en sådan praksis er sædvanlig«.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets Forordning (EØF) om europæiske firmagrupper

(forelagt Rådet af Kommissionen den 21. december 1973)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

En harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, og en varig og afbalanceret ekspansion skal fremmes ved oprettelsen af et fælles marked, der sikrer tilsvarende vilkår som dem, der eksisterer på det nationale marked; virkeliggørelsen af dette mål indebærer, at personer og

selskaber, som udøver økonomisk virksomhed undergives en retsstilling, som letter tilpasningen af deres virksomhed til de økonomiske faktorer i det udvidede marked; det er i dette øjemed nødvendigt, at disse personer og selskaber ikke alene råder over hensigtsmæssige retsregler til omstrukturering af deres virksomheder, men ligeledes over regler, der åbner mulighed for samarbejde uden hensyntagen til landegrænser;

et sådant samarbejde på nuværende tidspunkt støder på vanskeligheder af retlig — skattemæssig — og psykologisk karakter; de utallige uensartede eksisterende former, under hvilke sådanne virksomheder kan stiftes i henhold til den nationale ret, er ikke tilpasset et samarbejde på fællesmarkedsniveau, netop på grund af deres tilknytning til et nationalt retssystem;

en fællesskabsforanstaltning synes derfor nødvendig til virkeliggørelsen af Fællesskabets ovenfor nævnte målsætninger;

den tilnærmelse af den nationale lovgivning, som er fastsat i traktaten, ville ikke åbne mulighed for at afbøde disse ulemper; og denne tilnærmelse ville i særdeleshed ikke kunne fjerne den tilknytning, som retssystemet — der rent hypotetisk skulle fungere på multinationalt plan og med virksomheder fra flere lande — har til en deltagende virksomheds egen nationale ret; det er derfor nødvendigt at indføre et retssystem, der hører ind under Fællesskabsretten, for at et sådant samarbejde kan ske på rimelige vilkår, særlig for så vidt angår små og mellemstore virksomheder; det mest hensigtsmæssige i dette øjemed er oprettelsen af en samarbejdsform, der dannes på grundlag af en overenskomst og under formen »Europæiske firmagrupper«. En sådan gruppes stiftelse og funktion forbliver underkastet Fællesskabets konkurrenceregler og de foranstaltninger, der træffes for disses anvendelse;

den til udarbejdelsen af et sådant retssystem fornødne myndighed er omhandlet i traktaten;

det synes hensigtsmæssigt at overlade stifterne en udstrakt handlefrihed ved fastlæggelsen af gruppens virksomhedsform, for at sikre dennes fleksibilitet, og at henvisning til subsidiære retsregler således er fornøden i tilfælde af, at denne forordning eller den stiftende overenskomst ikke tager stilling hertil;

firmagruppen skal dog på ingen måde erstatte erhvervsdrivende eller ikke-erhvervsdrivende selskaber, hvis hensigt, formål og retlige opbygning er helt forskellige; gruppens selvstændige virksomhed skal udgå fra dets egne deltageres virksomhed og skal bestå i forlængelse af denne og knytte sig accessorisk hertil;

da der inden for Fællesskabet forefindes et stort antal virksomheder, der er privatejede, synes det hensigtsmæssigt at stiftelsen af en firmagrube står åben både for fysiske personer og selskaber;

firmagruppen skal fremfor alt åbne mulighed for samarbejde mellem virksomheder, der udøver deres virksomhed på medlemsstaternes område;

da firmagruppens formål er at begunstige samarbejdet mellem dens medlemmer, indebærer dette lige rettigheder mellem disse;

for at firmagruppen på effektiv måde kan opfylde de mål, som loven og overenskomsten fastsætter, synes det hensigtsmæssigt at tildele dem selvstændig parts- og retsevne;

til gengæld for at forekomsten af kapital ikke kræves, og fordi firmagruppen er udstyret med selvstændig

parts- og retsevne, synes det nødvendigt at sikre beskyttelsen af tredjemand ved fastsættelse af et personligt og solidarisk ansvar for deltagerne samt bekendtgørelse af firmagruppens eksistens;

firmagruppen bør kunne råde over økonomiske midler, der sædvanligvis hidrører fra deltagernes bidrag eller indskud; men firmagruppen kan ikke udstede obligationer eller offentligt opfordre til investering;

da firmagruppens stiftelsesoverenskomst er af udpræget personel art, kan deltagernes rettigheder ikke overdrages uden medlemsforsamlingens tilslutning;

under hensyntagen til at reglerne for firmagruppens ansvar er meget strenge, synes det rigtigt at fastsætte regler for virkningerne af medlemmers eventuelle indtræden og udtræden;

da firmagruppen kan mødes med forskellige ugyldighedsindsigelse, der kan føre til omstødelse af overenskomsten, synes det rimeligt til beskyttelse af tredjemand, at en sådan ugyldighed ikke kan gøres gældende over for denne;

når hensyn tages til de begrænsninger, der er pålagt firmagruppen med hensyn til dens opgave, bør den i princippet ikke opnå økonomisk gevinst; det er dog ikke udelukket, at overskud kan fremkomme i visse tilfælde; da gruppen ikke udgør en fra sine medlemmer særskilt økonomisk enhed, skal beskatningen af dette eventuelle overskud kun foretages hos de enkelte medlemmer,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Europæiske firmagrupper kan stiftes ved en overenskomst for en nærmere fastsat periode på de betingelser og vilkår og med de retsvirkninger, som er fastsat i denne forordning.
2. I mangel af bestemmelser i denne forordning, finder gældende ret i den stat, hvor hovedsædet ifølge firmagruppens stiftelsesoverenskomst er placeret, anvendelse.
3. Firmagruppen kan fra den i artikel 4, stk. 2 i denne forordning fastsatte registreringsdato erhverve rettigheder og indgå forpligtelser, afslutte kontrakter eller foretage andre retshandler, samt optræde som part i rettergang.

Artikel 2

1. Firmagruppernes formål er at lette eller forene sine medlemmers økonomiske virksomhed, samt at forbedre eller forøge denne virksomheds resultater. Firmagruppen arbejder ikke i egen interesse med økonomisk gevinst for øje.

Firmagruppens formål, der er fastlagt ved den stiftende overenskomst, skal være i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser i stk. 2.

2. Firmagruppens virksomhed er begrænset til:

- tjenesteydelser, som alene kan modtages af samenslutningens medlemmer;
- forarbejdning af gods eller indpakning af færdige varer, udelukkende til opfyldelse af medlemmernes behov.

3. Firmagruppen kan ikke udøve ledende beføjelser over for medlemmernes virksomheder.

4. Firmagruppen må ikke beskæftige mere end 250 lønmodtagere.

Artikel 3

1. En firmagruppe skal bestå af mindst:

- a) to selskaber, jævnfør artikel 58, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, henhørende under forskellige medlemsstaters lovgivning;
- b) to fysiske personer, som hver driver en industri-, handels-, eller landbrugsvirksomhed, eller som udøver håndværk og hvis respektive virksomheder hovedsagelig udføres på forskellige medlemsstaters område;
- c) én fysisk person, der udøver en af de i stk. 1 b) herovenfor nævnte virksomheder på en medlemsstats område, og et selskab der er henhørende under lovgivningen i en anden medlemsstat.

2. Hvert medlem af firmagruppen skal skattemæssigt have hjemsted i en medlemsstat.

Artikel 4

1. Firmagruppens stiftelsesoverenskomst skal fastsætte hovedsædet, som skal være beliggende inden for Fællesskabet.

Overenskomsten skal iøvrigt mindst indeholde bestemmelser om:

- 1) firmagruppens benævnelse;
 - 2) formålet med hvilket firmagruppen er stiftet;
 - 3) navn, firmanavn eller benævnelse, retlig organisationsform, hjemstedet eller det registrerede hovedsæde, og såfremt det findes hensigtsmæssigt registreringsnummer og sted for hvert af gruppens medlemmer;
 - 4) den begrænsede varighed for hvilken firmagruppen er stiftet;
2. Firmagruppen skal registreres i registre, der er udpeget til dette formål af den medlemsstat, hvori hovedsædet er beliggende.

Overenskomsten skal indsendes ved registreringen; senere ændringer til overenskomsten skal ligeledes indsendes.

De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, herovenfor, skal bekendtgøres i henhold til de formforskrifter, der er fastsat i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 19 i denne forordning, og enhver ændring af disse oplysninger skal bekendtgøres på samme måde.

Det samme gælder de i artikel 7, stk. 1 i denne forordning nævnte personers navne og adresser, og i påkommende tilfælde oplysning om at de pågældende skal optræde i fællesskab.

3. Såfremt de til registreringen og den i denne forordning pålagte bekendtgørelse krævede formforskrifter ikke iagttages, kan de oplysninger, der er underkastet bekendtgørelsespligt ikke gøres gældende over for tredjemand, som dog ikke desto mindre kan påberåbe sig disse.

Artikel 5

1. Stiftelsesoverenskomstens ugyldighed kan kun statueres ved domstolsafgørelse.

2. Ugyldigheden kan kun gøres gældende over for tredjemand fra dommens bekendtgørelse i den i artikel 19, stk. 1, i denne forordning nævnte tidende, medmindre det kan bevises, at tredjemand havde kendskab til ugyldigheden på tidspunktet for kontraheringen med sammenslutningen.

Artikel 6

1. Firmagruppens organer og deres interne funktioner fastlægges ved stiftelsesoverenskomsten, dog under iagttagelse af stk. 2 til 5 nedenfor og nærværende forordnings artikel 7.

2. Firmagruppens medlemmer, konstitueret som medlemsforsamling, besidder den mest vidtgående myndighed til at træffe enhver beslutning, eller iværksætte ethvert skridt med henblik på at realisere firmagruppens formål.

3. Beslutninger træffes i overensstemmelse med betingelserne i overenskomsten eller denne forordning.

I mangel af modstående bestemmelser i overenskomsten kan forsamlingen kun ved enstemmighed blandt gruppens medlemmer træffe beslutning om ændringer i overenskomsten, opløsning før det fastsatte tidspunkt eller firmagruppens videreførsel.

4. Ethvert medlem råder over mindst én stemme. Overenskomsten kan dog tildele visse medlemmer flere stemmer.

5. Medlemsforsamlingen indkaldes på forlangende af en forretningsfører eller mindst en fjerdedel af firmagruppens medlemmer.

Artikel 7

1. Firmagruppen skal ledes af en eller flere fysiske personer, der udnævnes ved overenskomsten eller af medlemsforsamlingen.

2. Enhver af forretningsførerne forpligter gruppen over for tredjemand, uanset om deres handlinger falder uden for firmagruppens formål. Overenskomsten kan dog bestemme, at firmagruppen kun forpligtes på gyldig måde, hvis flere ledere handler i fællesskab. Enhver anden begrænsning af deres beføjelser, der følger af overenskomsten eller en beslutning af medlemsforsamlingen, kan ikke gøres gældende over for tredjemand, uanset om den er bekendtgjort.

3. Navn eller navnene og adresser på den eller de ovenfor nævnte personer, og i givet fald, oplysning om at de skal handle i fællesskab, skal bekendtgøres i overensstemmelse med reglerne om bekendtgørelse i denne forordnings artikel 4.

Artikel 8

1. Overenskomsten kan forpligte medlemmerne til at yde bidrag i form af penge, naturalier eller tjenesteydelser. Den kan ligeledes fastsætte betingelserne, under hvilke medlemmerne, såfremt det findes fornuddent, skal yde bidrag til at yde dækning, hvis udgifterne overstiger indtægterne. Såfremt overenskomsten ikke tager stilling hertil, fastsætter medlemsforsamlingen disse betingelser; i mangel heraf, ydes bidragene i lige store andele.

2. Overdragelse af medlemmernes rettigheder skal godkendes af medlemsforsamlingen. Medmindre andet udtrykkeligt er bestemt i overenskomsten, skal dette besluttes ved enstemmighed blandt gruppens medlemmer og bekendtgøres i overensstemmelse med reglerne om bekendtgørelse i denne forordnings artikel 4.

3. Firmagruppen kan hverken udstede obligationer eller offentligt opfordre til investering.

Artikel 9

1. Firmagruppens medlemmer hæfter med deres formue ubegrænset og solidarisk for sammenslutningens gældsforpligtelser.

2. Firmagruppens kreditorer kan ikke forfølge krav på betaling af gæld mod et enkelt medlem, medmindre en skriftlig begæring om betaling forinden forgæves er rettet til gruppen.

3. Hvis et enkelt medlem retsforfølges for gruppens gæld, kan det pågældende medlem gøre enhver indsigelse gældende, som kan fremføres af selve gruppen.

Artikel 10

På breve og bestillingssedler fra firmagruppen skal der tydeligt angives:

- firmagruppens navn efterfulgt af ordene »europæisk firmagruppe-sammenslutning«;
- firmagruppens registreringsnummer i registret jvf. denne forordnings artikel 4, stk. 2, samt dette registers benævnelse;
- stedet hvor firmagruppens hovedsæde er beliggende.

Er firmagruppen trådt i likvidation, skal dette oplyses.

Artikel 11

1. Medmindre andet udtrykkeligt er bestemt i overenskomsten, skal optagelsen af nye medlemmer besluttes ved enstemmighed blandt firmagruppens medlemmer på en medlemsforsamling.

2. På de betingelser, der er fastsat i artikel 9, er ethvert nyt medlem ansvarlig for gruppens gældsforpligtelser, uanset om disse er opstået før medlemmets indtræden i gruppen.

Artikel 12

1. Overenskomsten kan fastsætte medlemmernes adgang til udtræden. Hvis dette er tilfældet, skal den nøje præcisere betingelserne, under hvilke udtræden kan finde sted; i modsat fald er bestemmelsen om udtræden ugyldig.

2. Firmagruppens medlemmer, konstitueret som medlemsforsamling, kan ekskludere et medlem, som jævnligt misligholder sine forpligtelser, eller som forårsager vanskeligheder for gruppens virke. Beslutningen skal træffes i overensstemmelse med overenskomstens bestemmelser herom eller, i mangel af sådanne, ved enstemmighed blandt firmagruppens øvrige medlemmer.

3. I tilfælde af et medlems udtræden eller eksklusion, fortsætter firmagruppen med de resterende medlemmer i overensstemmelse med overenskomstens betingelser, eller hvad der herom er besluttet af medlemsforsamlingen.

Artikel 13

1. Firmagruppen opløses:

- a) ved opnåelse eller ophør af dens formål;
- b) ved udløb af den periode for hvilken den er stiftet;
- c) ved medlemmernes afgørelse, truffet i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordnings artikel 6, stk. 3;
- d) hvis antallet af gruppens medlemmer bliver mindre end to.

2. En firmagruppe, der udelukkende består af medlemmer, der alle er undergivet lovgivningen i en enkelt medlemsstat, skal opløses, hvis betingelserne i artikel 3, stk. 1, ikke påny er opfyldt inden seks måneder.

3. Medmindre andet er bestemt i overenskomsten, opløses gruppen ligeledes:

- a) ved et medlems konkurs;
- b) ved enhver anden retslig eller administrativ afgørelse begrundet i et medlems insolvens eller betalingsstandsning;
- c) ved en fysisk persons død eller umyndiggørelse, eller såfremt et selskab, der er medlem, opløses;
- d) ved et medlems opgivelse af sin i artikel 3, stk. 1 b) og c), omtalte økonomiske virksomhed, jvf. artikel 3, stk. 1 b) og c), eller ved ophør af skattemæssigt hjemsted inden for Fællesskabet.

4. Hvis overenskomsten fastsætter gruppens videreførelse, i et af de i stk. 3 ovenfor omtalte tilfælde, skal det pågældende medlem ophøre med at være medlem af gruppen. Denne består af de resterende medlemmer på de i overenskomsten eller på de af medlemsforsamlingen fastsatte betingelser.

Artikel 14

1. Såfremt firmagruppens formål som fastsat i stiftelsesoverenskomsten, eller såfremt sammenslutningens virksomhed ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordnings artikel 2, kan retten på begæring af enhver, som har retlig interesse heri, bestemme, at firmagruppen skal opløses.

2. På begæring af et medlem, kan retten bestemme, at firmagruppen skal opløses, hvis begæringen er rimeligt begrundet.

Artikel 15

1. Hvis et af firmagruppens medlemmer ophører med at være medlem af gruppen, skal der ske en opgørelse af firmagruppens formue for at bestemme værdien af de rettigheder, som tilkommer det udtrædende medlem, eller i givet fald, de forpligtelser, som påhviler medlemmet. I mangel af udtrykkelig bestemmelse i overenskomsten, foretages denne opgørelse af forretningsføreren eller forretningsførerne, som foretager en endelig opgørelse for det udtrædende medlems vedkommende.

2. Et medlem, som ophører med at være medlem af firmagruppen, hæfter, på de i artikel 9 fastsatte betingelser, for den del af gruppens gæld, der er stiftet forinden bekendtgørelsen af medlemmets udtræden, i et tidsrum af fem år, regnet fra bekendtgørelsens foretagelse i overensstemmelse med de regler om bekendtgørelse, der er fastsat i denne forordnings artikel 4.

3. Bestemmelserne i stk. 1 er ikke anvendelige, såfremt et medlem overdrager sine rettigheder i henhold til denne forordnings artikel 8, stk. 2.

Artikel 16

1. Firmagruppens opløsning medfører dennes likvidation. I mangel af udtrykkelig bestemmelse i overenskomsten eller beslutning, truffet af medlemsforsamlingen, foretages likvidationen af forretningsføreren eller forretningsførerne. En eller flere likvidatorer kan dog udnævnes af retten, hvis opløsning er blevet bestemt ved retslig afgørelse under anvendelse af denne forordnings artikel 14, eller hvis et af medlemmerne fremkommer med en begrundet begæring herom.

2. Firmagruppens parts- og retsevne, i den ved nærværende forordnings artikel 1, stk. 3, fastsatte betydning, vedvarer i det omfang likvidationen kræver det. En firmagruppe i likvidation repræsenteres af dens likvidator.

3. Firmagruppens opløsning og navnene på likvidator eller likvidatorerne skal registreres og bekendtgøres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordnings artikel 4.

Artikel 17

1. Likvidatorerne afslutter løbende forretninger, indkasserer fordringer og realiserer aktiverne i det omfang, det er nødvendigt til betaling af gældsforpligtelser og, i givet fald til fordeling blandt medlemmerne. En efter gældens betaling overskydende aktivmasse, skal fordeles af likvidatorerne blandt gruppens medlemmer i henhold til bestemmelserne i overenskomsten. I mangel af sådanne, sker fordelingen i lige store andele.

2. Likvidatorerne deponerer de penge eller andre værdier, der tilkommer de kreditorer, som ikke har kunnet betales, eller de medlemmer af gruppen, til hvem de ikke har kunnet udlodde andele.

3. Hvis fordelingen af formuen giver anledning til tvist, skal likvidatorerne midlertidigt udsætte fordelingen af det omtvistede beløb, indtil afgørelse er truffet af den kompetente domstol.

4. Likvidatorerne skal registrere og bekendtgøre likvidationens afslutning i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordnings artikel 4.

Artikel 18

1. Søgsmål mod firmagruppen, eller af gruppen mod et af dens medlemmer i forbindelse med opfyldelse

af overenskomsten, skal anlægges inden fem år efter bekendtgørelse af afslutningen af sammenslutningens likvidation.

2. Forældelsesfristen løber fra bekendtgørelsen om likvidationens afslutning som fastsat i denne forordnings artikel 17, stk. 5.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne træffer enhver nødvendig foranstaltning til sikring af anvendelse af denne forordnings bestemmelser angående offentlighed og bekendtgørelse.

De sikrer, at de i artikel 4, stk. 1, omtalte oplysninger og ændringer heri, samt andre oplysninger, undergivet bekendtgørelsespligt ifølge nærværende forordning, bekendtgøres i den officielle tidende bestemt for offentliggørelse af aktieselskabers forhold, i den stat, hvor firmagruppen har sit hovedsæde. De sikrer ligeledes, at enhver har adgang til det i henhold til nærværende forordnings artikel 4, stk. 2, udpegede register og til de der deponerede dokumenter.

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at pålægge straf for:

- a) den uhjemlede anvendelse af betegnelsen »europæisk firmagruppe« eller enhver anden betegnelse, der kan give anledning til forveksling hermed og som anvendes af en gruppe, som ikke er oprettet i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser;
- b) enhver overtrædelse af bestemmelserne i artikel 10.

Artikel 20

Eventuelt overskud for firmagruppen er kun skattepligtigt hos medlemmerne.

Forslag til Rådets Forordning (EØF) om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af effekter af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art

(forelagt Rådet af Kommissionen den 21. december 1973)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

For at lette både fri udveksling af ideer og udøvelse af kulturelle aktiviteter samt videnskabelig forskning inden for Fællesskabet bør der så vidt overhovedet muligt indrømmes varer af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art fra tredjelands fritagelse for told efter den fælles toldtarif; den såkaldte Firenze-aftale, der er udarbejdet under ledelse af de Forenede Nationers organisation for uddannelse, videnskab og kultur (UNESCO), som trådte i kraft den 21. maj 1952, og som alle medlemsstater i Det europæiske økonomiske Fællesskab har tiltrådt, indeholder i øvrigt bestemmelser om indrømmelse af sådan toldfrihed på dette område;

enhver foranstaltning, der fører til undtagelser fra anvendelsen af told efter den fælles toldtarif, skal imidlertid anvendes ensartet inden for hele Fællesskabet; derfor er det nødvendigt at fjerne enhver forskel mellem gældende bestemmelser om toldfritagelse i medlemsstaterne for varer af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel art;

hvad specielt angår videnskabelige instrumenter og apparater bør indrømmelse af toldfrihed, når der skal tages hensyn til produktionsmulighederne hos industrien i Fællesskabet, være betinget af, at instrumenter eller apparater af samme videnskabelige værdi ikke blot ikke forefindes i den medlemsstat, hvor indførslen sker, men heller ikke i Fællesskabet som sådant;

som følge af den hastige tekniske udvikling vedrørende videnskabelige apparater og instrumenter er det for at kunne konstatere den nævnte faktiske situation nødvendigt at indføre en fælles høringsprocedure inden for rammerne af et udvalg, som på dette område skal gøre et snævert og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen muligt,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilag I anførte effekter af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel art kan indføres uden told efter den fælles toldtarif, uanset den brug de er bestemt til.

Artikel 2

1. De i bilag II anførte effekter af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel art kan indføres uden told efter den fælles toldtarif, når de er bestemt til

— enten offentlige og almennyttige institutioner og organer af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art,

-- eller offentlige og almennyttige institutioner og organer, der hører til de kategorier, som er angivet ud for hver genstand i kolonne 3 i det nævnte bilag, for så vidt de med henblik herpå er godkendt af medlemsstaternes kompetente myndigheder.

2. Den i stk. 1 omtalte toldfrihed indrømmes umiddelbart af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor den institution eller det organ, som foretager indførslen, er beliggende, i henhold til nærmere bestemmelser, som fastsættes af de nævnte myndigheder.

Artikel 3

1. De videnskabelige instrumenter og apparater, som ikke er nævnt i artikel 1 og 2, og som udelukkende indføres til undervisningsbrug eller til brug ved ren videnskabelig forskning, kan fritages for told efter den fælles toldtarif, såfremt

a) de er bestemt til:

— offentlige og almennyttige institutioner, der væsentligst beskæftiger sig med undervisning eller videnskabelig forskning;

— private forsknings- eller undervisningsinstitutioner, som med henblik herpå er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne

og såfremt

b) instrumenter eller apparater af samme videnskabelige værdi ikke på det pågældende tidspunkt fremstilles i Fællesskabet.

2. Den i stk. 1 omtalte toldfritagelse gælder under forudsætning af, at alle nødvendige bevisligheder indgives for komponenter, reservedele og tilbehør, som er nødvendige for, at de videnskabelige instrumenter og apparater, som selv kan indføres toldfrit, kan fungere.

3. Ved anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel gælder følgende:

— ved »ren videnskabelig forskning« forstås forskning, der udføres i ikke-kommercielt øjemed;

— hvorvidt samme videnskabelige værdi foreligger, vurderes ved at sammenligne kendetegn og specifikationer for det instrument eller apparat, som er genstand for begæringen, og det tilsvarende

instrument eller apparat, fremstillet i Fællesskabet, med henblik på at afgøre hvorvidt det sidstnævnte kan anvendes til samme videnskabelige formål, som det instrument eller apparat, der er genstand for begæringen, er bestemt til, og hvorvidt det kan gøre tilsvarende nytte, som det forventes af det førstnævnte;

- et videnskabeligt instrument eller apparat betragtes som for tiden fremstillet i Fællesskabet, når leveringsfristen for dette, beregnet på det tidspunkt, hvor ordren afgives, under hensyn til handels sædvane på det pågældende produktionsområde, ikke væsentligt overstiger leveringsfristen for det instrument eller apparat, der er genstand for begæringen, eller den førstnævnte frist ikke overstiger den sidstnævnte i en sådan grad, at den oprindeligt påtænkte anvendelse af det pågældende instrument eller apparat i væsentlig grad berøres deraf.

4. Under alle omstændigheder kan sædvanligt materiel til anlæg ikke opnå toldfritagelse, medmindre det besidder særlige egenskaber, som det i Fællesskabet producerede materiel ikke har.

Artikel 4

Den i artikel 3 omtalte toldfritagelse indrømmes af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor bestemmelsesinstitution eller -organ er beliggende.

Indrømmelse af toldfritagelse er betinget af, at det på betingelser, som er fastsat efter den i artikel 8 omhandlede fremgangsmåde, er fastslået, at instrumenter eller apparater, som har samme videnskabelige værdi som dem, der begæres indført toldfrit, ikke for tiden fremstilles i Fællesskabet.

Artikel 5

1. De i bilag II anførte effekter og de i artikel 3 omtalte videnskabelige instrumenter og apparater, for hvilke der er indrømmet toldfrihed, kan ikke udlånes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag, uden forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor effekterne er overgået til fri omsætning.

2. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse mod eller uden vederlag til en institution eller et organ, som i medfør af artikel 2, stk. 1, eller artikel

3, stk. 1, kan opnå toldfrihed, opretholdes toldfriheden for så vidt institutionen eller organet benytter instrumentet eller apparatet i ikke-kommercielt øjemed.

I øvrigt er gennemførelsen af udlånet, udlejningen eller overdragelsen mod eller uden vederlag betinget af, at tolden forinden erlægges efter den på udlåns-, udlejnings- eller overdragelsestidspunktet gældende toldsats, efter varens art, og på grundlag af den toldværdi, der på det pågældende tidspunkt er konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor formaliteterne med henblik på overgang til fri omsætning har fundet sted.

Artikel 6

1. Der nedsættes et udvalg for almindelige toldbestemmelser, i det følgende benævnt »Udvalget«, som består af repræsentanter for medlemsstaterne, og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 7

Udvalget undersøger ethvert spørgsmål om anvendelsen af denne forordning, som rejses af formanden enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 8

1. De for gennemførelsen af artikel 4, stk. 2, nødvendige bestemmelser fastsættes efter den i stk. 2 og 3 omhandlede fremgangsmåde.

2. Kommissionens repræsentant forelægger Udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udvalget træffer afgørelse med et flertal af 43 stemmer, idet der tillægges medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 3. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager påtænkte foranstaltninger, når disse er i overensstemmelse med Udvalgets udtalelse.

b) Såfremt de påtænkte foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med Udvalgets udtalelse,

eller der ikke foreligger nogen udtalelse, forelægger Kommissionen snarest Rådet er forslag om de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Kommissionen de bestemmelser, som er foreslået.

Artikel 9

- c) Såfremt Rådet ikke ved udløbet af en frist på tre måneder efter, at sagen er indbragt for Rådet, har truffet nogen afgørelse, vedtager

Denne forordning træder i kraft den

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
49.11	<p>A. <i>Bøger, publikationer og dokumenter</i></p> <p>Andre tryksager (herunder trykte billeder og fotografier):</p> <p>ex B. I andre tilfælde:</p> <ul style="list-style-type: none"> — bøger og dokumenter, som ikke er trykte, herunder mikrokopier på uigennemskinneligt underlag — officielle, parlamentariske og administrative dokumenter udgivet i oprindelseslandet — turistplakater og turistpublikationer (brochurer, vejvisere, fartplaner, foldere og lignende publikationer), med eller uden illustrationer, herunder publikationer udgivet af private foretagender med opfordring til offentligheden om at rejse uden for De europæiske Fællesskaber; — publikationer om studieophold i udlandet — bogkataloger og publikationer, som udbydes af et forlag eller en boghandler uden for De europæiske Fællesskaber — kataloger vedrørende film, optagelser, indspilninger eller enhver anden form for audiovisuelle optagelser af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art, enten udgivet af eller for De forenede Nationer eller en af dennes underorganisationer
ex 90.21	<p>Reliefkort, geografiske, hydrografiske over stjernehimmelen, fremstillet på anden måde end ved trykning</p> <p>NB: toldfritagelsen gælder dog ikke for</p> <ol style="list-style-type: none"> a) Bøger, publikationer og dokumenter (bortset fra ovennævnte kataloger, turistplakater og turistpublikationer), udgivet først og fremmest i reklameøjemed af eller for en privat handelsvirksomhed b) aviser og tidsskrifter i hvilke annoncer optager over 70 % af pladsen c) Alle andre effekter (bortset fra ovennævnte kataloger) i hvilke annoncer optager over 25 % af pladsen. Hvad angår turistpublikationer og turistplakater gælder denne procentdel kun privat kommerciel annoncering

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
37.04	B. <i>Audio-visuelt materiale af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art</i> Plader og film, eksponerede, men ikke fremkaldte negative eller positive: A. Kinematografiske film: ex II. andre positive af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art, fremstillet af De forenede Nationer eller en af dennes underorganisationer
ex 37.05	Plader og film (også perforerede, bortset fra kinematografiske film) eksponerede og fremkaldte, negative eller positive af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art, fremstillet af De forenede Nationer eller en af dennes underorganisationer
ex 37.07	Andre kinematografiske film, også med lydspor eksponerede og fremkaldte, negative eller positive — Aktuelle film (også med lydspor) om begivenheder som på tidspunktet for indførelsen er aktuelle, og som indføres med henblik på reproduktion, enten som negative, eksponerede og fremkaldte, eller som positive, eksponerede og fremkaldte. Kun to kopier pr. emne kan fritages for told
92.12	Grammofonplader og andre lydoptagelser eller lignende optagelser, plader, valser, film, bånd, tråd og andre medier, færdige til optagelse af lyd o. lign., matricer til fremstilling af grammofonplader: B. indspillede ex II. andre af uddannelsesmæssig, videnskabelig og/eller kulturel art, fremstillet af De forenede Nationer eller en af dennes underorganisationer C. <i>Effekter beregnet for blinde</i>
ex 49.03	Børnebilledbøger og børnemalebøger, i relief for blinde
49.11	Andre tryksager (herunder trykte billeder og fotografier) ex B. andre varer, i relief for blinde

BILAG II

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Begunstigede institution eller organ
37.04	<i>Audio-visuelt materiale af undervisningsmæssig, videnskabelig og kulturel art</i> Plader og film, eksponerede, men ikke fremkaldte, negative eller positive A. Kinematografiske film ex II. andre positive af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art	Ethvert organ (herunder radio- og fjernsynsinstitutioner) og enhver offentlig eller privat institution af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Begunstigede institution eller organ
ex 37.05	Plader og film, (bortset fra kinematografiske film, eksponerede og fremkaldte) negative eller positive af undervisningsmæssig, videnskabelig og kulturel art	Ethvert organ (herunder radio- og fjernsynsinstitutioner) og enhver offentlig eller privat institution af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne
37.07	<p>Andre kinematografiske film, også med lydspor, eksponerede og fremkaldte, negative eller positive</p> <p>B. andre positive</p> <p>ex I. Filmjournaler (også med lydspor) om begivenheder som på tidspunktet for indførslen er aktuelle, ikke arbejdskopier</p> <p>ex II. Andre film af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art</p>	<p>Ethvert organ (herunder radio- og fjernsynsinstitutioner) som er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne</p> <p>Ethvert organ (herunder radio- og fjernsynsinstitutioner) og enhver offentlig eller privat institution af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne</p>
49.11	<p>Andre tryksager (herunder trykte billeder og fotografier)</p> <p>ex B. I andre tilfælde</p> <p>— vægplancher udelukkende beregnet til demonstrationsbrug og undervisning</p>	Offentlig eller privat institution af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art som er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne
ex 90.21	<p>Instrumenter, apparater og modeller til demonstrationsbrug, (f. eks. ved undervisning eller på udstillinger) uanvendelige til andet brug</p> <p>— modeller, skitser og vægplancher udelukkende beregnet til demonstrationsbrug og undervisning</p>	Offentlig eller privat institution af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art som er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne
92.12	<p>Grammofonplader og andre lydoptagelser eller lignende optagelser, plader, valser, film, bånd, tråd og andre medier, færdige til optagelse af lyd o. lign., matricer til fremstilling af grammofonplader</p> <p>ex B. med indspilning af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art</p> <p><i>Varer beregnet for blinde</i></p>	Ethvert organ (herunder radio- og fjernsynsinstitutioner) og enhver offentlig eller privat institution af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne
ex 66.02	<p>Spadserestokke (herunder bjergstokke og siddestokke) samt piske, ridepiske o. lign.</p> <p>— hvide stokke til blinde</p>	Ethvert blindeinstitut eller foreninger til støtte for blinde, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Begunstigede institution eller organ
90.19 B	Tunghøreapparater og andre apparater eller artikler, der bæres af eller på personen eller implanteres i legemet for at afhjælpe et defekt eller svækket organ: ex II. andre varer: — apparater, beregnet til at lede blinde	Ethvert blindeinstitut eller foreninger til støtte for blinde, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne
ex 91.01	Lommeure, armbåndsure og lignende ure (herunder stopure af sådanne typer) — Braille-ure til blinde, ikke ædelmetalkasser	Ethvert blindeinstitut eller foreninger til støtte for blinde, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne
97.04	Selskabsspil (herunder spilleautomater og lignende, spilleapparater, billardborde, rouletteborde og bordtennisrekvisitter) ex B. Andre varer: — spilleborde, fremstillet med henblik på blinde	Ethvert blindeinstitut eller foreninger til støtte for blinde, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne
Diverse	Andre varer (f. eks. apparater, der skal gøre det lettere for blinde at læse) specielt fremstillet med henblik på blindes oplæring, undervisningsmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt	Ethvert blindeinstitut eller foreninger til støtte for blinde, som er anerkendt af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne

Forslag til Rådets Forordning (EØF) om fuldstændig eller delvis suspension af tolden i den fælles toldtarif for visse varer, henhørende under kapitlerne 1—24 i den fælles toldtarif, og med oprindelse i Malta

(forelagt Rådet af Kommissionen den 21. december 1973)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 43 og 113,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1059/69 af 28. maj 1969 om fastsættelse af en ordning for handelen med visse varer, fremstillet af landbrugsprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1491⁽²⁾, særlig artikel 12,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

⁽¹⁾ EFT nr. L 141 af 12. 6. 1969, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 151 af 7. 6. 1973, s. 1.

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til bilag I i aftalen om oprettelse af en associering mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Malta skal Fællesskabet delvis suspendere den told i den fælles toldtarif, der gælder for visse varer; det forekommer desuden påkrævet som en foreløbig foranstaltning at tilpasse eller supplere visse af disse toldfordele, som er fastsat i ovennævnte bilag I; Fællesskabet bør derfor, for så vidt angår de i listen i bilaget til denne forordning anførte varer, i perioden 1. januar — 31. december 1974 suspendere på det for hver af disse anførte niveau, enten det faste element i afgiften for de varer, der henhører

under forordning (EØF) nr. 1059/69, eller den told, der gælder for de andre varer;

sel om alvorlig skade, der er begrænset til en enkelt region i Fællesskabet.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Fra 1. januar til 31. december 1974 kan de i bilaget anførte varer med oprindelse i Malta indføres i Fællesskabet til den for hver vare anførte told.

2. Ved anvendelsen af denne forordning betragtes de varer som »varer med oprindelse i«, der opfylder de betingelser, der er fastsat i Protokollen vedrørende definitionen af begrebet »varers oprindelse« og metoderne for administrativt samarbejde, der er knyttet til aftalen om oprettelse af en associering mellem Det europæiske økonomiske Fællesskab og Malta.

Artikel 2

Når indførslerne af varer, der nyder godt af de i artikel 1 fastsatte ordninger, foregår i sådanne mængder og til sådanne priser, at de er eller truer med at være, til alvorlig skade for producenter inden for Fællesskabet, der fremstiller lignende varer eller umiddelbart konkurrerende varer, kan tolden i den fælles toldtarif genindføres delvist eller fuldstændigt for de pågældende varer. Disse foranstaltninger kan ligeledes træffes i tilfælde af alvorlig skade eller trus-

Artikel 3

1. For at sikre anvendelsen af artikel 2 kan Kommissionen ved forordning beslutte, at tolden i den fælles toldtarif skal genindføres for et nærmere fastsat tidsrum.

2. Såfremt en medlemsstat har anmodet om Kommissionens indgriben, udtaler denne sig inden for en frist på højst ti arbejdsdage fra modtagelsen af anmodningen og giver medlemsstaterne meddelelse om sin afgørelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen truffne foranstaltning for Rådet inden for en frist på ti arbejdsdage fra den dag, hvor der gives meddelelse om foranstaltningen. Indbringelsen for Rådet har ikke suspenderende virkning. Rådet træder sammen straks. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller annullere den pågældende foranstaltning.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1974.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser
1	2	3
02.01	Kød og spiseligt slagteaffald af dyr henhørende under pos. 01.01, 01.02, 01.03 og 01.04, fersk, kølet eller frosset: A. Kød: III. Svinekød: b) Af andre svin	fri
05.03	Hestehår og affald deraf, også i lag med eller uden støttemateriale: B. Andre varer	fri

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser
1	2	3
15.10	Fedtsyrer; sure olier fra raffinering; fedtalkoholer: C. Andre fedtsyrer; sure olier fra raffinering	fri
15.13	Margarine compound lard og andet tilberedt spisefedt	20 %
16.02	Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede: A. Varer af lever: I. Varer af gåse- eller andelever B. Andre varer: II. Varer af vildt eller kanin III. Andre varer: b) Andre varer: ex 1. Med indhold af kød eller slagteaffald af hornkvæg: — Dyretunger af hornkvæg, tilberedte eller konserverede 2. I andre tilfælde: aa) Varer af får bb) Andre varer	12 % 12 % 18 % 16 % 18 %
20.02	Grønsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end i eddike eller eddikesyre: E. Surkål ex F. Kapers	16 % 16 %
20.07	Frugt og grønsager (herunder druesaft) ugærede, også tilsat sukker, men ikke tilsat alkohol: A. Med en vægtfylde ved 15° C på over 1,33: III. Andre varer: ex a) Med en værdi pr. 100 kg netto på over 30 RE: — Af frugter henhørende under pos. 08.01, med undtagelse af ananas b) Med en værdi pr. 100 kg netto på 30 RE og derunder: ex 1. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent: — Af frugter henhørende under pos. 08.01, med undtagelse af ananas ex 2. I andre tilfælde: — Af frugter henhørende under pos. 08.01, med undtagelse af ananas B. Med en vægtfylde ved 15° C på 1,33 og derunder: II. Andre varer: a) Med en værdi pr. 100 kg netto på over 30 RE: 2. Safter af grapefrugter	25 % 25 % + (I) 25 % 12 %

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser
1	2	3
20.07 (fortsat)	ex 3. Safter af andre citrusfrugter:	
	aa) Tilsat sukker	11 %/o
	bb) I andre tilfælde	11 %/o
	ex 6. Safter af andre frugter og grønsager, med undtagelse af abrikoser og ferskner:	
	aa) Tilsat sukker	13 %/o
	bb) I andre tilfælde	13 %/o
	7. Blandinger af safter:	
	ex bb) Andre varer, med undtagelse af blandinger, der enkeltvis eller samlet indeholder mere end 25 % saft af druer, citrusfrugter, ananas, æbler, pærer, tomater, abrikoser eller af ferskner:	
	11. Tilsat sukker	13 %/o
	22. I andre tilfælde	13 %/o
	b) Med en toldværdi pr. 100 kg netto på 30 RE og derunder:	
	2. Safter af grapefrugter:	
	aa) Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	12 %/o + (I)
	bb) Andre varer	12 %/o
	4. Safter af andre citrusfrugter:	
	aa) Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	11 %/o + (I)
	bb) Med indhold af tilsat sukker på 30 vægtprocent og derunder	11 %/o
	cc) Ikke tilsat sukker	11 %/o
	7. Safter af andre frugter og grønsager, med undtagelse af abrikoser og ferskner:	
	aa) Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	13 %/o + (I)
	bb) Med indhold af tilsat sukker på 30 vægtprocent og derunder	13 %/o
	cc) Ikke tilsat sukker	13 %/o
	8. Blandinger af safter:	
	bb) Andre varer, med undtagelse af blandinger, der enkeltvis eller samlet indeholder mere end 25 % saft af druer, citrusfrugter, ananas, æbler, pærer, tomater, abrikoser eller af ferskner:	
	11. Med indhold af tilsat sukker på over 30 vægtprocent	13 %/o + (I)
	22. Med indhold af tilsat sukker på 30 vægtprocent og derunder	13 %/o
	33. Ikke tilsat sukker	13 %/o

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Toldsatser
1	2	3
21.06	Gær (herunder tørret gær); tilberedte bagepulvere: A. Levende gær: II. Bagegær: a) Tørgær b) Andre varer	7 % + ve 7 % + ve
23.01	Mel og pulver af kød, slagteaffald, fisk, krebsdyr og bløddyr, uegnet til menneskeføde; fedtegrever: B. Mel og pulver af fisk, krebsdyr og bløddyr	fri

Forslag til Rådets Direktiv om harmonisering af fremgangsmåderne ved varers overgang til fri omsætning

(forelagt Rådet af Kommissionen den 21. december 1973)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

toldtarif samt de autonome ændringer eller de suspensioner af dens satser;

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

selv om artikel 27 fastsætter, at medlemsstaterne inden udgangen af første etape og i fornødent omfang foretager en tilnærmelse af deres administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser på toldområdet, giver denne artikel dog ikke Fællesskabets institutioner hjemmel til at udstede bindende bestemmelser på dette område;

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

en grundig undersøgelse foretaget i samarbejde med medlemsstaterne har imidlertid vist at man på visse områder gennem Fællesskabets bindende retsakter må fastlægge de foranstaltninger, der er påkrævede med henblik på indførelse af en toldlovgivning, der sikrer ensartet anvendelse af den fælles toldtarif;

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabets grundlag er en toldunion;

i denne forbindelse har Rådet allerede vedtaget bl. a. direktiv nr. 68/312/EØF af 30. juli 1968 om harmonisering af lovgivning om:

uden at foregribe de overgangsforanstaltninger, der er fastsat i afsnit I, kapitel 1 i fjerde del af akten vedrørende tiltrædelsesvilkårene og tilpasningerne af traktaterne ⁽¹⁾, er oprettelsen af denne toldunion i det væsentlige fastsat ved bestemmelserne i afsnit I, kapitel 1 i anden del af traktaten; dette kapitel indeholder en række præcise bestemmelser, især vedrørende fjernelse af tolden mellem medlemsstaterne, oprettelsen og den gradvise indførelse af den fælles

1) toldbehandling af varer, der indføres i Fællesskabets toldområde, og 2) den midlertidige opbevaring af disse varer ⁽²⁾, samt direktiv nr. 69/76/EØF af 4. marts 1969, om harmonisering af lovgivning om henstand med betaling af told, afgifter med tilsvarende virkning og landbrugsimportafgifter ⁽³⁾;

⁽¹⁾ EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

⁽²⁾ EFT nr. L 194 af 6. 8. 1968, s. 13.

⁽³⁾ EFT nr. L 58 af 8. 3. 1969, s. 14.

overgangen til fri omsætning, som omtalt i artikel 10, stk. 1 i traktaten, af en vare, som fra et tredjeland indføres til en medlemsstat, har virkning i hele Fællesskabet; den antager derfor specifik fællesskabskarakter og adskiller sig derved fra denne samme vares overgang til forbrug som bl. a. kræver anvendelse af forskellige nationale bestemmelser, særlig af afgiftsmæssig art, som derfor kun kan ske i den medlemsstat, hvor varen virkelig skal forbruges;

medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser fastsætter fremgangsmåder, der i de fleste tilfælde udelukkende er beregnet på varernes overgang til forbrug; det følger heraf, at disse varers overgang til fri omsætning ikke kan ses for sig, navnlig med henblik på deres senere overgang til forbrug i en anden medlemsstat;

disse bestemmelser indebærer endvidere betydelige uligheder, som har til følge, at told ifølge den fælles toldtarif, afgifter med tilsvarende virkning, landbrugsimportafgifter og andre afgifter i henhold til den fælles landbrugspolitik, såvel som de andre fællesskabsbestemmelser, som varernes overgang til fri omsætning eventuelt måtte være underkastet, anvendes under forskellige betingelser; de fordrejninger af behandlingen, som dette resulterer i for Fællesskabets importører, kan føre til omdirigering af samhandelen og til kunstig forlægning af forretningerne;

disse bestemmelser har en direkte indflydelse på det fælles markeds oprettelse og funktion;

det er nødvendigt, at der i medlemsstaterne fastsættes fælles fremgangsmåder for varernes overgang til fri omsætning; disse fremgangsmåder kan ligeledes anvendes ved de samme varers overgang til forbrug i den importerende medlemsstat;

disse fælles fremgangsmåder bør gøre det muligt at sikre den rigtige anvendelse af såvel told, afgifter med lignende virkning, landbrugsimportafgifter og andre afgifter i henhold til den fælles landbrugspolitik, som andre fællesskabsbestemmelser, som varernes overgang til fri omsætning måtte være underkastet; de bør dog udelukke enhver overflødig formalitet; de bør endvidere være tilstrækkeligt smidige til

at kunne tilpasses forskellige forhold og tage hensyn til udviklingen af den administrative teknik, særlig med hensyn til EDB-behandling;

det er vigtigt at sikre en ensartet gennemførelse af disse fællesregler, og i denne forbindelse at fastsætte en fællesskabsfremgangsmåde, som gør det muligt at vedtage gennemførelsesbestemmelserne inden for passende tidsfrister. Der kan rettes henvendelse til Udvalget for generelle toldbestemmelser, der er oprettet ved Rådets forordning (EØF) nr. af om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af effekter af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel art, med henblik på at skabe et snævert og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Uden at foregribe gennemførelsen af særlige bestemmelser, som eventuelt måtte være vedtaget inden for rammerne af særlige fællesskabsordninger fastsætter dette direktiv de regler, som medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser skal omfatte vedrørende overgangen til fri omsætning, som omtalt i artikel 10, stykke 1, i traktaten om oprettelse af EØF, af varer,

— der er indført i Fællesskabets toldområde under de betingelser, der er fastsat i direktiv nr. 68/312/EØF og, eventuelt anbragt under midlertidig opbevaring,

eller

— som tidligere har været anbragt under en anden toldordning.

Afsnit 1

Almindelig ordning

Artikel 2

De i artikel 1, stykke 1, omhandlede varers overgang til fri omsætning, er afhængig af, at der til et toldsted afleveres en angivelse om overgang til fri omsætning, herefter benævnt »angivelse«.

Artikel 3

Angivelsen kan udfærdiges af enhver fysisk eller juridisk person som har hjemsted inden for Fællesskabet, og som er i stand til for toldvæsenet at fremlægge varerne samt alle de dokumenter, hvis fremlæggelse er nødvendig for at angivelsen godkendes.

Den fysiske eller juridiske person, som udfærdiger angivelsen benævnes herefter »klareren«.

Artikel 4

1. Angivelsen skal foretages skriftligt og underskrives af klareren.

Den skal indeholde de nødvendige oplysninger til identifikation af varerne og til anvendelse af told, afgifter med lignende virkning, landbrugsimportafgifter og andre afgifter, i henhold til den fælles landbrugspolitik, såvel som alle andre fællesskabsbestemmelser, som de pågældende varers overgang til fri omsætning måtte være undergivet.

2. Med angivelsen skal følge alle de dokumenter, der er nødvendige for at muliggøre rigtig anvendelse af told, afgifter med tilsvarende virkning, landbrugsimportafgifter og andre afgifter, i henhold til den fælles landbrugspolitik, såvel som andre fællesskabsbestemmelser, som de pågældende varers overgang til fri omsætning måtte være undergivet.

3. Undtagelsesvis kan toldvæsenet fastsætte en frist, enten for at supplere en angivelse, som ikke indeholder visse af de i stykke 1, andet afsnit omtalte oplysninger, eller for at fremskaffe et eller flere af de i stykke 2, omtalte dokumenter. I dette tilfælde kan frigivelsen af varerne til fri omsætning som omtalt i artikel 13, gøres betinget af en garantistillelse.

Under alle omstændigheder skal de til identificering af varerne nødvendige oplysninger være indeholdt i angivelsen.

Artikel 5

Den person, som ifølge bestemmelserne i artikel 3, er bemyndiget til at foretage angivelse, og som ikke er i besiddelse af alle nødvendige oplysninger hertil, er berettiget til, på betingelser, der fastsættes af toldvæsenet, at undersøge varerne og udtage prøver på forhånd.

Artikel 6

1. Angivelsen kan indleveres til ethvert toldsted i Fællesskabet, det er kompetent til at behandle de varers overgang til fri omsætning, som den vedrører.

2. Når den supplerende bestemmelse nr. 3 til afsnit XVI i den fælles toldtarif finder anvendelse, skal der indleveres en angivelse for hver maskindel, der udgør en særskilt forsendelse.

3. Toldvæsenet kan tillade, at angivelse indleveres inden klareren er i stand til at fremlægge varerne. Denne tilladelse kan dog forsynes med en frist alt efter omstændighederne.

Artikel 7

Med forbehold af bestemmelserne i artikel 4, stykke 3, kan angivelser ikke modtages, hvis de er forkert udformet eller ikke er ledsaget af de dokumenter, som ubetinget skal fremlægges.

Ligeledes kan angivelser ikke modtages, hvis de indleveres til et toldsted, der ikke er kompetent til at behandle de varers overgang til fri omsætning, som de vedrører, eller hvis de vedrører varer, der ikke er i overensstemmelse med de fællesskabsbestemmelser, som disse varers overgang til fri omsætning er underkastet.

Artikel 8

1. De angivelser, der af toldvæsenet anerkendes til modtagelse, skal straks behandles af dette i overensstemmelse med de af hver medlemsstat givne bestemmelser.

Såfremt en angivelse imidlertid er indleveret ifølge bestemmelserne i artikel 6, stykke 3, før de varer, som den vedrører, er ankommet til toldstedet eller en anden plads, der angives af toldvæsenet, og der er blevet underkastet de formaliteter, der er omtalt i artikel 3 i direktiv nr. 68/312/EØF, kan denne angivelse ikke modtages til behandling før umiddelbart efter, at disse betingelser er opfyldt.

2. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at datoen for modtagelse til behandling af angivelsen er den sikre dato for anvendelsen af told, afgifter med lignende virkning, landbrugsimportafgifter og andre afgifter i henhold til den fælles landbrugspolitik, såvel som alle de fællesskabsbestemmelser, som den pågældende vares overgang til fri omsætning er undergivet.

Artikel 9

1. De angivelser, der modtages til behandling under de i artikel 8 omtalte betingelser, kan rettes af klareren for så vidt angår en eller flere af de oplysninger, der er omtalt i artikel 4, stykke 1. Disse rettelser kan dog kun tillades, såfremt toldvæsenet endnu ikke har frigivet varen til fri omsætning og såfremt der ikke er konstateret nogen overtrædelse fra angiverens side.

Toldvæsenet kan tillade, at de rettelser, der omtales i det ovenstående stykke foretages ved indlevering af en ny angivelse, som erstatter den første. Datoen der anføres for modtagelsen af denne nye angivelse, skal være den samme som for den første.

2. I tilfælde af behørigt begrundet nødvendighed kan toldvæsenet ligeledes tillade klareren at trække en angivelse tilbage, under de samme forbehold som er nævnt i stykke 1, første afsnit, andet punktum, eller tillade ham at erstatte den med en angivelse til en anden toldprocedure.

Artikel 10

1. Toldvæsenet kan, hvis det findes nødvendigt, foretage eftersyn af alle eller en del af de angivne varer.

2. Eftersynet skal foretages på det sted, der er fastsat til dette formål og inden for toldstedernes åbningstid.

Toldvæsenet kan imidlertid tillade, at eftersynet, på klarerens anmodning og for hans regning, foretages på et andet sted og tidspunkt end de ovenomtalte.

3. Transporten af varerne til det sted, hvor eftersynet skal foretages, udpakning, genindpakning og alle andre behandlinger af varerne, der nødvendiggøres af dette eftersyn, udføres af klareren og under dennes ansvar. Han bærer under alle omstændigheder omkostningerne herved.

4. Varer, som er ført til det sted, hvor eftersynet skal foretages, kan ikke flyttes eller behandles på nogen måde uden toldvæsenets tilladelse.

5. Eftersynet af varerne foretages i nærværelse af klareren eller en person, der optræder på hans vegne. I tilfælde af, at eftersynet ikke har kunnet finde sted inden for en af toldvæsenet fastsat frist, på grund af klarerens eller hans repræsentants fravær, fastsætter medlemsstaterne betingelserne for, at eftersynet alligevel kan finde sted.

6. Toldvæsenet kan, i forbindelse med eftersynet af varerne, udtage prøver med henblik på analyse eller mere dybtgående kontrol.

Omkostningerne til analyse eller dybtgående kontrol bæres af administrationen.

Artikel 11

1. Told, afgifter med lignende virkninger, landbrugsimportafgifter og andre afgifter i henhold til den fælles landbrugspolitik, såvel som andre fællesskabsforanstaltninger, der er fastsat for varer, der angives til overgang til fri omsætning, anvendes efter resultatet af den kontrol, der udføres af de kompetente myndigheder, for så vidt angår beskrivelsen af varerne og de dokumenter, der medfølger, og af det eventuelle eftersyn af varerne.

Når det eftersyn, der foretages, kun omfatter en del af varerne, udstrækkes resultaterne af dette til hele det parti, som angivelsen omfatter.

I tilfælde af protest fra klareren vedrørende resultatet af et delvis eftersyn, kan denne dog forlange, at hele det vareparti, som omfattes af angivelsen underkastes eftersyn.

2. Bestemmelserne i stykke 1, første afsnit, er ikke til hinder for en eventuel ændring af beregningen, der er begrundet af resultaterne af senere foretagne kontroleftersyn fra toldvæsenets side.

Artikel 12

1. Uden at foregribe de særlige regler, der anvendes inden for rammerne af generelle eller særlige fællesskabsordninger, og under forbehold af bestemmelserne i stykkerne 2 til 4, opkræves told, afgifter med lignende virkning, landbrugsimportafgifter og andre afgifter i henhold til den fælles landbrugspolitik efter de satser eller beløb, der er gældende på den dag, da angivelsen modtages. Denne samme dato skal tages i betragtning ved bestemmelsen af andre beregningsfaktorer, såvel som ved anvendelsen af andre fællesskabsbestemmelser, som varernes overgang til fri omsætning måtte være undergivet.

2. Når en nedsættelse af told, afgifter med lignende virkning, landbrugsimportafgifter eller andre afgifter i henhold til den fælles landbrugspolitik, som anvendes på en vare, finder sted efter datoen for modtagelsen af angivelsen, men inden denne vare af toldvæsenet er frigivet til fri omsætning, har klareren

mulighed for at forlange anvendelse af den mest gunstige sats eller beløbsudregning.

Disse bestemmelser kan dog ikke anvendes:

- a) når frigivelsen til fri omsætning af varerne ikke har kunnet gives af toldvæsenet på grund af forhold, som kun kan lægges klarereren til last;
- b) når varerne er undergivet landbrugsimportafgifter, der har været genstand for en fastsættelse på forhånd.

3. Når en vare, der er indført fra et tredjeland under ordningen for fællesskabsforsendelse, sendes fra indgangstoldstedet i Fællesskabet til et andet toldsted, hvor den angives til overgang til fri omsætning, er tolden, afgifter med lignende virkning, landbrugsimportafgifter og andre afgifter i henhold til den fælles landbrugsordning, som anvendes på denne vare, den, som var i kraft ved udstedelsen af tolddokumentet for fællesskabsforsendelse såfremt:

- a) klarereren kan godtgøre, at han har anmodet om at nyde godt af denne bestemmelse på den angivne dato på afgangstoldstedet,
- b) de dokumenter, af hvis fremlæggelse den pågældende vares overgang til fri omsætning i givet fald er afhængig, var gyldige på denne dato.

De samme bestemmelser kan anvendes i tilfælde af, at varen sendes til et toldsted inden for Fællesskabet i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 3 eller artikel 7, stk. 1, forordning (EØF) nr. 542/69 af 18. marts 1969, om ordning for fællesskabsforsendelse ⁽¹⁾ idet den dato, hvor varen er overtaget af indgangstoldstedet i Fællesskabet erstatter datoen for udstedelse af tolddokumentet for fællesskabsforsendelse, som er omtalt i ovenstående stykke.

I tilfælde af anvendelse af bestemmelserne i dette stykke skal varens overgang til fri omsætning ske straks efter at den er ankommet til bestemmelsestoldstedet eller et af dette angivet sted.

4. Bestemmelserne i denne artikel kan anvendes ved overgangen til fri omsætning for hver af de maskindele, der er genstand for delsendinger med anvendelse af den for de samlede maskiner fastsatte toldsats i overensstemmelse med bestemmelserne i suppl. bestemmelse nr. 3 til afsnit XVI i den fælles toldtarif.

Artikel 13

Toldvæsenet kan ikke frigive varer til overgang til fri omsætning hvis ikke told, afgifter med tilsvarende virkning, landbrugsimportafgifter eller andre afgifter i henhold til den fælles landbrugspolitik, som de måtte være pålignet er betalt eller garanteret eller er blevet udsat under de betingelser, der er fastsat i direktiv nr. 69/76/EØF.

Afsnit II

Særlige procedurer

Artikel 14

Såfremt der ikke i artiklerne 15 til 19 er fastsat andet anvendes bestemmelserne som anført i afsnit I på de særlige procedurer, der er fastsat i disse artikler.

Artikel 15

Under forbehold af anvendelsen af de særlige bestemmelser med hensyn til postforsendelser og postpakker kan medlemsstaterne bestemme, at varer, der ikke indføres med salg for øje såvel som varer af ringe værdi, særlig sådanne, som findes i rejsendes personlige bagage, kan gøres til genstand for en mundtlig angivelse eller en stiltiende angivelse.

Som afvigelse fra bestemmelserne i artikel 3 er den klarerere, som kan afgive en mundtlig angivelse ikke forpligtet til at være hjemmehørende i Fællesskabet.

Artikel 16

1. Toldvæsenet kan bemyndige klarereren til på et senere tidspunkt at meddele eller tilbagetrække visse oplysninger fra angivelsen i form af supplerende angivelser, som kan have altomfattende, periodisk eller opsummerende karakter.

2. De på de supplerende angivelser givne oplysninger anses, sammen med oplysningerne på de angivelser, som de er knyttet til, for at udgøre et enkelt og udeleligt dokument, som er gyldigt fra den dag, den oprindelige angivelse er modtaget.

Artikel 17

1. For så vidt, som tilsvarende lettelser gives et firma vedrørende varer, som det indfører fra tredjeland til overgang til forbrug, kan ethvert firma opnå tilladelse fra toldvæsenet til at føre disse varer eller lade dem føre til sit eget lager eller et sted, som er udpeget hertil med henblik på at disponere over disse

⁽¹⁾ EFT nr. L 77 af 29. 3. 1969, s. 1.

uden at de har været fremlagt for toldvæsenet ved deres ankomst til bestemmelsesstedet og før der er indgivet den dertil svarende angivelse.

Bestemmelserne i dette stykke vedrører varer, der indføres direkte fra tredjeland såvel som fra et fri-lagerområde eller som var undergivet en ordning om suspension af told, afgifter med tilsvarende virkning, landbrugsimportafgifter og andre afgifter i henhold til den fælles landbrugspolitik.

2. Varerne skal optages i firmaets bøger straks ved ankomsten til bestemmelsesstedet.

3. Angivelse for varer, der indføres under de betingelser, der er anført i denne artikel, skal indgives til det toldsted, der er udpeget hertil inden for en frist, der fastsættes af toldvæsenet.

Med hensyn til anvendelsen af bestemmelserne i artikel 12 erstatter datoen for varernes optagelse i firmaets bøger den dato, hvor angivelsen vedrørende disse varer modtages.

4. For så vidt som bestemmelserne i stykke 3, andet afsnit ikke berøres heraf, kan toldvæsenet tillade, at disse varer omfattes af altomfattende eller periodiske reguleringsangivelser, i givet fald under forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artikel 19.

5. Den i stykke 1 omtalte tilladelse gives på betingelser, som fastsættes af toldvæsenet. Dette kan særlig forlange øjeblikkelig underretning, i den form, som det bestemmer, om enhver ankomst af varer til bestemmelsesstedet.

Tilladelsen kan begrænses til visse varer, som angives ved navn af toldvæsenet. Den kan efter sit væsen tilbagekaldes.

6. Anvendelsen af bestemmelserne i denne artikel er ikke på nogen måde til hinder for toldvæsenets udøvelse af enhver kontrol, som det mener nødvendig med henblik på at sikre sig forretningernes lovlighed.

Artikel 18

Firmaer, som nyder godt af bestemmelserne i artiklerne 16 og 17 skal overfor toldvæsenet forpligte sig til at overholde de særlige forpligtelser, som de måtte medføre. Toldvæsenet kan i denne forbindelse kræve en garanti, hvis form og størrelse det bestemmer.

Artikel 19

1. Den skriftlige angivelse, der omtales i artikel 4, kan erstattes af at klarereren til det toldsted, der

udpeges hertil, overfører de oplysninger, der svarer til, hvad der kræves ved en skriftlig angivelse, i koded tilstand eller udfærdiget på anden vis, der bestemmes af toldvæsenet med henblik på behandling af oplysningerne ved elektronisk databehandling.

2. De betingelser, hvorunder overførslen af disse oplysninger sker, fastsættes af toldvæsenet.

Afsnit III

Afsluttende bestemmelser

Artikel 20

1. Medlemslandenes administrativt eller ved fastsatte bestemmelser kan foreskrive, at de i dette direktiv fastsatte fremgangsmåder ligeledes benyttes ved gennemførelsen af de nationale foranstaltninger, som overgangen til forbrug af varer, der er angivet til overgang til fri omsætning, måtte være undergivet.

2. De kompetente nationale myndigheder træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre den frie bevægelighed for varer, der kun er angivet til overgang til fri omsætning inden for Fællesskabet.

I denne forbindelse kan varer, der er i fri omsætning, undergives en toldprocedure, som garanterer overholdelsen af nationale bestemmelser, som overgangen til forbrug måtte være undergivet. Når varerne er bestemt til straks at videresendes til et bestemmelsessted i en anden medlemsstat undergives de en toldprocedure, som sikrer den frie bevægelighed inden for Fællesskabet.

Artikel 21

De nødvendige betingelser for gennemførelsen af artiklerne 4, 5, 6, 7, 9, 10, 12, 17 og 19 i dette direktiv fastsættes ved den i artikel 8 i forordning (EØF) nr. anførte fremgangsmåde.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige foranstaltninger i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den

2. Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de bestemmelser, den udsteder med henblik på anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 23

Kommissionen giver de øvrige medlemsstater meddelelse herom.

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets Forordning (EØF) om finansiering gennem Fællesskabet af udgifterne i forbindelse med levering af landbrugsprodukter som fødevarerhjælp

(forelagt Rådet af Kommissionen den 21. december 1973)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43 og 209,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet yder fødevarerhjælp til udviklingslande eller katastroferamte lande og afholder udgifterne hertil;

i medfør af de nugældende bestemmelser i retsakterne finansieres disse udgifter på forskellig måde efter varer og betingelser, enten helt af bevillinger efter kapitel 90 i Fællesskabernes almindelige budget med overskriften »fødevarerhjælpsudgifter«, eller af garantisektionen i Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, eller delvis af dem begge;

dette forhold gør det ikke muligt på den ene side klart at angive dels omkostningerne i forbindelse med den fælles markedspolitik på de pågældende områder dels omkostningerne i forbindelse med fødevarerhjælpspolitikken; det vanskeliggør desuden forvaltningen af bevillingerne, fordi udgifterne snart skal debiteres garantisektionen i EUGFL, snart kapitel 90 i budgettet, snart igen delvis den ene og delvis den anden;

betingelserne for Fællesskabets finansiering af udgifterne til levering af landbrugsvarer som fødevarerhjælp bør harmoniseres på de forskellige områder, og som følge heraf bør de nugældende bestemmelser uanset Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugs- politik ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr.

⁽¹⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

2788/72 ⁽²⁾, særlig artikel 1 og 3, ændres således at udgifterne, som svarer til forskellen mellem de interne markedspriser i Fællesskabet og verdensnoteringerne, afholdes af EUGFL og andre udgifter end dem, som afholdes af EUGFL, afholdes af midler fra nævnte kapitel 90;

disse bestemmelser vil blive anvendt på udgifter i forbindelse med fødevarerhjælpsleverancer, der er foretaget i medfør af konventioner, aftaler eller Rådets forordninger, vedtaget efter den 30. november 1973;

derfor bør Rådets forordning (EØF) nr. 2306/70 af 10. november 1970 om finansiering af udgifterne til intervention på hjemmemarkedet for mælk og mejeriprodukter ⁽³⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 2681/72 ⁽⁴⁾, ændres således, at disse bestemmelser kun finder anvendelse på de inden for rammerne af allerede indgåede konventioner eller aftaler foretagne leverancer;

for at lette gennemførelsen af fødevarerhjælpeaktioner fra Fællesskabet bør der for udgifterne under kapitel 90 i budgettet opretholdes et forskudssystem, der bygger på det, der er indført for EUGFL;

der bør skabes hjemmel for, at Kommissionen, såfremt det viser sig nødvendigt, kan fastsætte gennemførelsesbestemmelser,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Udgifterne i forbindelse med leverancer af landbrugsvarer som fødevarerhjælp, der iværksættes i medfør

⁽²⁾ EFT nr. L 295 af 30. 12. 1972, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 249 af 17. 11. 1970, s. 4.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 289 af 27. 12. 1972, s. 12.

af forordninger, der er vedtaget af Rådet efter den 30. november 1973 eller konventioner og aftaler, som Rådet har indgået efter denne dato, finansieres af Fællesskabet og henhører uanset forordning (EØF) nr. 729/70 dels under EUGFL, garantisektionen, dels under kapitel 90 »fødevarehjælpsudgifter« i De europæiske Fællesskabers budget.

Disse udgifter omfatter varens værdi og de udgifter i forbindelse med de forskellige gennemførelsesfaser, der som følge af bestemmelser vedrørende nævnte leveringer påhviler Fællesskabet bortset dog fra administrative udgifter.

Artikel 2

1. Den del af udgifterne, der svarer til restitutioner ved udførsel til tredjelande men ikke restitutioner til særlige bestemmelsessteder, henhører under EUGFL, garantisektionen.

2. Den del af de i artikel 1 omhandlede udgifter, der ikke falder ind under ovennævnte stk. 1, henhører under kapitel 90 »fødevarehjælpsudgifter« i De europæiske Fællesskabers budget.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne udpeger tjenester og organer, som de bemyndiger til at betale de i denne forordning nævnte udgifter. De meddeler snarest muligt Kommissionen, såfremt en sådan meddelelse ikke allerede har fundet sted, navnlig oplysninger om disse tjenesters og organers status, de administrative og bogholderimæssige vilkår, de arbejder under, samt hvert år enhver beretning eller del heraf, der er udarbejdet af dem eller af vedkommende kontroltjenester, og som omhandler disse udgifter.

2. For så vidt angår disse udgifter og efter høring af EUGFL-Komiteen

— træffer Kommissionen beslutning om regelmæssigt og efter anmodning at yde de pågældende medlemsstater forskud;

— foretager Kommissionen en afvikling af medlemsstaternes regnskaber på grundlag af den af dem fremsendte dokumentation.

Artikel 4

Forordning (EØF) nr. 2306/70 ændres således:

1. I teksten til artikel 4, stk. 1, litra i) indføjes efter ordet »forordninger« følgende:
»vedtaget før den 1. december 1973 og«.
2. I teksten til artikel 5, stk. 1, litra i), indføjes efter ordet »forordninger« følgende:
»vedtaget før den 1. december 1973 og«.

Artikel 5

Bestemmelserne i artikel 8 og 9 i forordning (EØF) nr. 729/70 anvendes analogt for de i denne forordning omhandlede udgifter.

Artikel 6

Gennemførelsesbestemmelserne til denne forordning fastsættes i fornødent omfang efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den får virkning fra den 1. december 1973.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets Direktiv om forlængelse af fristen for gennemførelsen af Rådets direktiv nr. 72/160/EØF om støtte til ophør af landbrugsvirksomhed og til anvendelse af udnyttet landbrugsareal til strukturforbedringsformål af 17. april 1972, for så vidt angår kongeriget Danmark

(forelagt Rådet af Kommissionen den 21. december 1973)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

Danmarks regering har påberåbt sig visse vanskeligheder for så vidt angår iværksættelsen i Danmark af Rådets direktiv 72/160/EØF om støtte til ophør af landbrugsvirksomhed og til anvendelse af udnyttet landbrugsareal til strukturforbedringsformål ⁽¹⁾;

de påberåbte vanskeligheder er et forbigående fænomen;

derfor bør Danmarks regering bemyndiges til at udsette gennemførelsen af det nævnte direktiv;

i løbet af denne overgangsperiode bør Fællesskabet dog forsynes med tilstrækkelige oplysninger vedrørende udviklingen af landbrugsstrukturen i det pågældende land,

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Som undtagelse fra artikel 17 i direktiv 72/160/EØF og fra artikel 1 i direktiv 73/210/EØF ⁽²⁾ bemyndiges kongeriget Danmark til at gennemføre de nødvendige foranstaltninger til overholdelse af direktiv 72/160/EØF senest den 31. december 1976.

Artikel 2

1. Hvert år før den 1. maj giver kongeriget Danmark Kommissionen alle de nødvendige oplysninger vedrørende udviklingen af strukturforholdene inden for landbruget; disse oplysninger gives for hver region.

2. De oplysninger som kongeriget Danmark meddeler i medfør af foregående afsnit benyttes i forbindelse med den årlige rapport, som forelægges af Kommissionen og gennemgås af Rådet i henhold til artikel 15 i direktiv 72/160/EØF.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til kongeriget Danmark.

⁽¹⁾ EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. L 207 af 24. 7. 1973, s. 48.

III

(Oplysninger)

KOMMISSION

Licitationsbekendtgørelse fra Fonds d'orientation et de régularisation des marchés Agricoles (FORMA), Paris, angående omkostningerne ved levering af 1 999 tons skummetmælkspulver som fødevarehjælp

I overensstemmelse med bestemmelserne i forordningerne (EØF) nr. 2721/72 ⁽¹⁾, 1885/73 ⁽²⁾ og 348/74 ⁽³⁾ og ifølge licitationen over omkostningerne ved levering som fødevarehjælp af skummetmælkspulver, som interventionsorganerne ligger inde med ⁽⁴⁾, iværksætter FORMA licitation over omkostningerne ved levering fob Dunkerque, le Havre eller Marseille af 1 999 tons skummetmælkspulver som udtages fra de i bilaget nævnte lagre.

Fob-levering finder sted på den af det pågældende interventionsorgan fastsatte dato, dvs. efter den 14. og før den 31. marts 1974.

Fristen for afgivelse af bud udløber den 26. februar 1974, kl. 12.

⁽¹⁾ EFT nr. L 291 af 28. 12. 1972, s. 28.

⁽²⁾ EFT nr. L 192 af 13. 7. 1973, s. 31.

⁽³⁾ EFT nr. L 41 af 13. 2. 1974, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 66 af 15. 8. 1973, s. 14.

BILAG

Magasins généraux Champagne-Ardenne	
08000 Charleville Mézières	540 t
Docks Sursol	
49260 Montreuil-Bellay	909 t
Magasins généraux	
54000 Nancy	160 t
Clamageran	
76000 Rouen	100 t
Cie. des Docks et Entrepôts	
76000 Rouen	120 t
SA Laiterie St Père en Retz	
85600 Montaigu	170 t

Licitationsbekendtgørelse fra Einfuhr- und Vorratsstelle für Fette (EVSt-F), Frankfurt, for omkostninger ved levering af 1 000 tons skummetmælkspulver til Etiopien som fødevarerhjælp

I henhold til bestemmelserne i forordningerne (EØF) nr. 2721/72 ⁽¹⁾, 1885/73 ⁽²⁾, 192/74 ⁽³⁾ og 349/74 ⁽⁴⁾ og ifølge licitationsbekendtgørelsen vedrørende omkostninger i forbindelse med levering som fødevarerhjælp af skummetmælkspulver, som interventionsorganerne ligger inde med ⁽⁵⁾, foretager EVSt-F udbydelse i licitation af omkostningerne ved levering cif af 1 000 tons skummetmælkspulver til Etiopien. Leveringen foretages som følger:

- 250 tons cif Djibouti,
- 500 tons cif Assab,
- 250 tons cif Massawa.

Skummetmælkspulveret, der skal leveres, udtages for det tyske interventionsorgan fra de lagre, som er nævnt i bilaget der er anført i budet.

Afskibningen finder sted senest den 5. april 1974.

Licitationsbyderen meddeler hurtigst muligt det tyske interventionsorgan og modtagerlandet de oplysninger, som er omtalt i artikel 5, punkt 1 under a) og b) i forordning (EØF) nr. 349/74.

Fristen for indgivelse af bud udløber den 12. marts 1974, kl. 12.

⁽¹⁾ EFT nr. L 291 af 28. 12. 1972, s. 28.

⁽²⁾ EFT nr. L 192 af 13. 7. 1973, s. 31.

⁽³⁾ EFT nr. L 22 af 25. 1. 1974, s. 33.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 41 af 13. 2. 1974, s. 7.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 66 af 15. 8. 1973, s. 14.

BILAG

Wilhelm Rotermund GmbH 2390 Flensburg Postfach 281 Lager: Flensburg-Jarplund	250 t
Rhenus AG 2102 Hamburg 93 Postfach 930423 Lager: Hadermarschen	250 t
Johann Hanssen 2240 Heide (Holst.) Meldorfer Straße 141 Lager: Heide	250 t
Röhlig & Co. 2800 Bremen 1 Postfach 85 Lager: Neumünster	250 t